

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
94/C 390/01	Steunmaatregelen van de Staat — C 2/94 (ex N 40/94) — Duitsland (¹)	1
94/C 390/02	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag — Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt (¹)	7
94/C 390/03	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag — Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt (¹)	13
94/C 390/04	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag — Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt (¹)	18
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
94/C 390/05	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor gewasbeschermingsmiddelen (¹)	21
94/C 390/06	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen (¹)	26

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

94/C 390/07

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende normen voor de energie-efficiëntie van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan (*) 30

Mededeling (zie bladzijde 3 van de omslag)

(*) Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

STEUNMAATREGELEN VAN DE STAAT

C 2/94 (ex N 40/94)

Duitsland

(94/C 390/01)

(Voor de EER relevante tekst)

*(Artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991)***Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991 aan de andere Lid-Staten en belanghebbenden betreffende eventuele steunbestanddelen bij een voorgenomen inbreng van overheidskapitaal in Klöckner Stahl GmbH te Duisburg**

Door middel van de hieronder weergegeven brief stelde de Commissie de Duitse regering in kennis van haar besluit de op 26 januari 1994 ingeleide procedure⁽¹⁾ te beëindigen.

„Op 26 januari 1994 besloot de Commissie de procedure van artikel 6, lid 4, van de Staalsteuncode (Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie van 27 november 1991, PB nr. L 362 van 31 december 1991, blz. 57) in te leiden ten aanzien van de voorgenomen inbreng van overheidskapitaal in Klöckner Stahl GmbH te Duisburg (KS) in het kader van de zogenaamde „Interessentenlösung” (Bremen-groep model). Uw regering werd van dit besluit in kennis gesteld bij brief van 8 februari 1994 (SG(94) D/1725), die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (nr. C 110 van 20 april 1994) werd bekendgemaakt om de andere Lid-Staten en belanghebbenden aan te manen hun opmerkingen kenbaar te maken. De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA werd overeenkomstig Protocol nr. 27 van de EER-Overeenkomst op de hoogte gesteld.

De Commissie kwam op basis van de beschikbare gegevens tot de conclusie dat de voorgenomen inbreng van risicodragend kapitaal (welke uiteindelijk op 9 februari 1994 plaatsvond) door Hanseatische Industriebeteiligungen GmbH (Hibeg) en Stadtwerke Bremen AG, die beide onder overheidscontrole staan, en Bremer Vulkan Verbund AG (BVV), waarvan de Commissie betwijfelde of het wel als particulier bedrijf beschouwd kon worden, staatssteunbestanddelen zou kunnen bevatten, omdat het gedrag van de staat in dit geval niet vergelijkbaar zou kunnen zijn met de gebruikelijke investeringspraktijk in een markteconomie.

Bij brief van 14 maart 1994 maakte uw regering haar opmerkingen kenbaar en verstreekte zij tevens nadere gegevens

over de deelneming van BVV, de activiteiten van de nieuwe aandeelhouders van KS en de achtergrond van de „Interessentenlösung”. Zij verwees naar een deskundigenonderzoek inzake de nettobedrijfswaarde van Klöckner Stahl GmbH, op basis waarvan zij beklemtoonde dat het gedrag van de Bremen-groep overeenstemde met dat van een investeerder tegen marktvoorwaarden, en gaf aanvullende informatie betreffende de ontwikkeling van de herstructurering van KS. Voorts beschreef zij een aantal bijzonderheden van de „Interessentenlösung” en deelde de Commissie mede dat het Belgische staalbedrijf Sidmar NV te Gent op 22 februari 1994 een overeenkomst had gearafeerd, waarbij het in een eerste fase 25,01 % van de aandelen van KS zou overnemen en het de bedoeling was dat het in 1996 nog eens 25 % van de aandelen zou overnemen.

Op 16 mei 1994 diende uw regering een kopie in van de overeenkomst tussen Sidmar, Klöckner Werke AG (KW), KS en de leden van de Bremen-groep, dat op 8 april 1994 was getekend. Zij verstreekte tevens informatie betreffende de recente financiële resultaten van KS en onderstreepte dat de huidige ontwikkeling daarvan overeenstemde met de verwachtingen waarop het deskundigenonderzoek inzake de nettobedrijfswaarde van KS was gebaseerd.

Op 20 mei 1994 had de Commissie naar aanleiding van de bekendmaking in het *Publikatieblad* verschillende opmerkingen van andere Lid-Staten en belanghebbenden ontvangen. Deze kunnen als volgt worden samengevat.

De Commissie werd met klem verzocht de voorwaarden waaronder zowel particulieren als de overheid als aandeelhouders van KS kapitaal in de onderneming zullen inbrengen, nauwkeurig te onderzoeken en zich ervan te vergewissen dat eventuele overheidsgaranties met de staatssteunregels stroken en het besluit een belang te verwerven op uitsluitend commerciële grond is genomen.

(1) PB nr. C 110 van 20. 4. 1994, blz. 3.

De Commissie werd op de hoogte gebracht van het feit dat enkele Europese ondernemingen onderhandelen over de verwerving en daaropvolgende sluiting van de ruwstaal- en warmwalsinstallaties van KS. Aangevoerd werd dat KS alleen dankzij staatssteun opnieuw op de markt zou kunnen verschijnen; het voornemen van de Europese staalbedrijven om bij te dragen tot de belangrijke vermindering van de capaciteit van KS zou bewijzen dat de onderneming in haar huidige vorm niet als levensvatbaar kan worden beschouwd.

Er werd een samenvatting van recente ontwikkelingen overgelegd, op basis waarvan werd geconcludeerd dat de deelneming van Sidmar gezien moest worden als een deelneming in een gesteunde onderneming en dat de bereidheid van Sidmar om aandelen van KS over te nemen niet de achtergrond van de sluiting van de overeenkomst met de Bremengroep weerspiegelden.

Er werd verklaard dat ook een minderheidsbelang van overheidsondernemingen staatssteunbestanddelen kan bevatten en dat Sidmar in ieder geval niet als een particuliere onderneming beschouwd kan worden, omdat haar meerderheidsaandeelhouder, Arbed SA, wordt gecontroleerd door de Luxemburgse Staat.

Deze opmerkingen alsmede een Duitse vertaling daarvan werden uw regering bij brief van 14 juni 1994 toegezonden met het verzoek voor 24 juni 1994 te reageren.

Bij brief van 24 juni 1994 benadrukte uw regering dat de in het kader van de akkoordprocedure overeengekomen schuldkwijtschelding goedgekeurd was door particuliere crediteuren van KS en de EGKS. Deze procedure was gebaseerd op de veronderstelling dat de onderneming na de financiële herstructurering op lange termijn levensvatbaar zou zijn. Uw regering bevestigde dat er geen overheidsgaranties ter ondersteuning van de financiële herstructurering aan KS of KW waren gegeven.

De Bremen-groep en Sidmar kwamen volgens uw regering overeen aandelen van KS over te nemen en risicodragend kapitaal in te brengen, omdat zij vanwege de recente positieve ontwikkeling van de onderneming verwachtten dat de investering rendement zou opleveren. Uw regering verstrekke een kopie van een intentieverklaring van 22 oktober 1993, waarin Sidmar te kennen geeft geïnteresseerd te zijn in de overname van een belang in KS, bij voorbeeld in het kader van een verhoging van het nominale kapitaal, indien het onderzoek inzake de levensvatbaarheid en het synergisme van een samenwerkingsverband positieve vooruitzichten zou aantonen.

Bij brieven van 14 juli 1994 en 21 juli 1994 verstrekke uw regering nadere gegevens over bijzonderheden van de beëindiging van de overeenkomst betreffende de winsten verliesoverdrachten tussen KW en KS, alsmede een aantal specifieke bepalingen van de overeenkomst tussen KW en de Bremen-groep.

Op basis van de tijdens de procedure ontvangen aanvullende informatie zijn in dit geval de volgende feiten relevant:

Na de akkoordprocedure, die medio 1993 werd uitgevoerd, werd Klöckner Stahl GmbH van 40 % van haar financiële verplichtingen ontheven en begon zij aan de uitvoering van een herstructureringsplan dat voorzag in een belangrijke inkrimping van het personeelsbestand, uitbesteding van diverse activiteiten, zoals gegevensverwerking, en verbetering van de logistieke voorzieningen. Voorts had een arbitrageprocedure tussen Ruhrkohle AG en KS tot gevolg dat de jaarlijkse kosten van cokes met 30 miljoen DM verlaagd werden. Al snel leidde dit tot een bedrijfsresultaat van slechts -3 miljoen DM in het vierde kwartaal van 1993 ten opzichte van -110 miljoen DM in het vierde kwartaal van 1992.

In een door uw regering voorgelegd deskundigenonderzoek van 17 december 1993 werd de nettobedrijfswaarde van KS, uitgaande van de veronderstelde positieve vooruitzichten voor het bedrijf, op 560 miljoen DM geraamd.

De op 19 november 1993 gesloten overeenkomst, die voorzag in de overname van twee derde van de aandelen van Klöckner Stahl GmbH door Hibeg (31,99 %), Stadtwerke Bremen AG (SW, 13,33 %), Bremer Vulkan Verbund AG (BVV, 13,33 %) en Detlef Hegemann GmbH & Co. KG (Hegemann, 8 %), werd op 1 februari 1994 van kracht. Op 9 februari 1994 brachten de nieuwe aandeelhouders het risicodragende kapitaal zoals overeengekomen in. Na de overname van 66,65 % van de aandelen door de leden van de Bremen-groep op 1 februari 1994 bezat Klöckner Werke AG nog een belang van 33,35 %.

In haar schrijven van 14 maart 1994 beklemtoonde uw regering dat de contractpartners ieder weliswaar een symbolische prijs van 1 DM voor de aandelen betaalden, maar dat de nieuwe aandeelhouders Hibeg, SW, BVV en Hegemann tegelijkertijd overeenkwamen risicodragend kapitaal ten belope van in totaal 250 miljoen DM in het vermogen (Eigenkapitaal) van de onderneming in te brengen (de bestaande aandeelhouder KW bracht geen kapitaal in). Deze bijdrage zou volgens uw regering beschouwd moeten worden als een soort aankoop prijs voor de overname van twee derde van het aandelenkapitaal.

In dezelfde brief van 14 maart 1994 deelde uw regering de Commissie mede dat Hibeg slechts een belang van 0,07 % in Bremer Vulkan Verbund AG (BVV) bezit en dat de burgerrechtelijke vennootschap die door Hibeg en Fried. Krupp GmbH was opgericht haar aandeel van 19 % in BVV had verkocht na een aantal transacties die verband hielden met de overname van Krupp Atlas Elektronik GmbH door BVV. Uw regering wees erop dat zij niet bij machte is nog meer informatie over de deelneming van BVV te verstrekken, omdat het certificaten van aandelen aan toonder betreft en volgens de Duitse wetgeving (§ 20 I — Aktiengesetz) alleen deelnemingen van meer dan 25 % van dit soort aandelen gemeld moeten worden. Een dergelijke melding is niet door de onderneming ontvangen.

In de brief van 14 maart 1994 benadrukte uw regering voorts dat de voormalige alleenaandeelhouder KW 100 % van de aandelen van KS bezat met een ingebracht en beschikbaar nominaal kapitaal (Stammkapital) van 300 miljoen DM en een geraamde nettobedrijfswaarde van ongeveer 560 miljoen DM.

KW was niet voornemens in het kader van de overeenkomst met de Bremen-groep risicodragend kapitaal in te brengen, omdat zij reeds bij de oprichting van de onderneming in 1986 risicodragend kapitaal had ingebracht. Dit nominale kapitaal (Stammkapital) was volgens uw regering nog steeds beschikbaar en maakte deel uit van de waarde van de onderneming waarvan twee derde aan de leden van de Bremen-groep werd verkocht.

De overeenkomst tussen Sidmar NV, Klöckner Werke AG, Klöckner Stahl GmbH, Stadtwerke Bremen AG, Hibeg, Bremer Vulkan Verbund AG en Detlef Hegemann GmbH & Co.KG werd op 8 april 1994 gesloten. Tot dusver is het nog niet van kracht geworden.

De overeenkomst voorziet in een verhoging van het nominale kapitaal (Erhöhung des Stammkapitals) van KS met 100 miljoen DM van 300 miljoen DM tot 400 miljoen DM en de overname van een aandeel van 100 miljoen DM (25 %) door Sidmar, dat vanaf 15 februari 1994 recht heeft op een aandeel in de winst. Voorts voorziet de overeenkomst in de overdracht van een aandeel van 40 000 DM van Hibeg aan Sidmar voor een aankoop prijs van 50 000 DM, een aandeel van 6 000 DM van Hibeg aan Stadtwerke Bremen en een aandeel van 6 000 DM van Hibeg aan BVV.

De overeenkomst voorziet in de volgende verdeling van de aandelen:

Sidmar	100,04 miljoen DM	25,01 %
KW	100,04 miljoen DM	25,01 %
Hibeg	95,92 miljoen DM	23,98 %
BVV	40,00 miljoen DM	10,00 %
SW	40,00 miljoen DM	10,00 %
Hegemann	24,00 miljoen DM	6,00 %
	400,00 miljoen DM	100,00 %

In ruil voor de overname van het aandeel van 100 miljoen DM moet Sidmar risicodragend kapitaal (Eigenkapital) ten belope van 125 miljoen DM inbrengen.

KS garandeert jegens Sidmar dat de financiële waarde (d.w.z. totaal vermogen met inbegrip van reserves (Eigenkapital einschl. Kapitalrücklage)) op de balans van 14 februari 1994 (het einde van het verkorte boekjaar 1993/1994) ten minste 550 miljoen DM zal bedragen.

De overeenkomst bevat een aantal gedetailleerde bepalingen inzake het voorgenomen industriële leiderschap van Sidmar alsmede het geval waarin Sidmar voor 30 juni 1996 een meerderheidsbelang in KS zou verwerven. Indien Sidmar een meerderheidsbelang overneemt, gaat de zogenaamde de „tweede fase” in, tijdens welke de statuten van de onderneming op een aantal punten ge-

wijzigd worden en Sidmar en KS een gemeenschappelijk distributiebedrijf oprichten om de produkten van beide ondernemingen in samenwerking met TradeArbed SA en Klöckner & Co. AG (Klöco) gemeenschappelijk te verhandelen.

Op basis van deze feiten is de Commissie tot de volgende beoordeling gekomen:

De overeenkomst tussen de Bremen-groep en KW, naar aanleiding waarvan de Commissie besloot de onderhavige procedure in te leiden, voorziet in de volgende verdeling van de aandelen:

KW	33,35 %
Hegemann	8,00 %
BVV	13,33 %
Hibeg	31,99 %
SW	13,33 %

De nieuwe aandeelhouders stemden erin toe in ruil voor de overname van de aandelen de volgende bedragen aan risicodragend kapitaal in te brengen:

SW	50 miljoen DM	20 %
Hibeg	120 miljoen DM	48 %
BVV	50 miljoen DM	20 %
Hegemann	30 miljoen DM	12 %
	250 miljoen DM	100 %

De nieuwe aandeelhouders hebben elk ongeveer 3,75 miljoen DM in het vermogen (Eigenkapital) van het bedrijf ingebracht in ruil voor 1 % van het nominale kapitaal (Stammkapital) van de onderneming, dat in totaal 300 miljoen DM belooft.

De leden van de Bremen-groep baseerden hun beoordeling van de waarde van Klöckner Stahl GmbH op een deskundigenonderzoek dat de nettobedrijfswaarde van het bedrijf op 560 miljoen DM raamde. Zij namen een aandeel van 200 miljoen DM van het nominale kapitaal over, dat een waarde van 373,3 miljoen DM vertegenwoordigde (185 % van het overgenomen nominale kapitaal) en betaalden een bedrag van 250 miljoen DM (125 % van het overgenomen nominale kapitaal) in de vorm van een kapitaal inbreng in KS.

De overeenkomst voorziet tevens in de beëindiging van de overeenkomst betreffende de winst- en verliesoverdrachten tussen Klöckner Stahl GmbH en Klöckner Werke AG, hetgeen er onder meer toe leidde dat KW van een aantal verplichtingen ontheven werd.

Verder was in de overeenkomst bepaald dat de nieuwe aandeelhouders moesten instemmen met een verhoging van het nominale kapitaal met 100 miljoen DM, indien een ander Europees staalbedrijf (alleen Sidmar werd in de overeenkomst als mogelijke kandidaat genoemd) bereid zou zijn 25,01 % van de aandelen over te nemen.

Zoals uiteengezet in het besluit tot inleiding van de procedure betwijfelde de Commissie of het gedrag van de tot de Bremen-groep behorende overheidsbedrijven overeenkwam met de gebruikelijke investeringspraktijk in een markteconomie. Ongeacht de vraag of BVV een particulier dan wel een overheidsbedrijf is, brachten de tot de

groep behorende overheidsbedrijven (Hibeg en Stadtwerke) het meeste risicodragende kapitaal in (68 %) in ruil voor een belang van 45,32 % in het bedrijf.

De Commissie kwam op basis van de beschikbare informatie tot de conclusie dat het evenwicht tussen de bijdragen en de vermindering van uitstaande vorderingen van KW, de voormalige alleenaandeelhouder van KS, in het kader van de overeenkomst met de Bremen-groep tamelijk ondoorzichtig was en de twijfels van de Commissie niet weg kon nemen.

De bepalingen van de overeenkomst zijn van nut voor de beoordeling van de gedragslijn van de overheidsbedrijven die partij zijn bij de eerste overeenkomst met de Bremen-groep.

De overeenkomst met Sidmar voorziet als volgt in de verdeling van de aandelen en de overeenkomstige inbreng in KS:

Sidmar	25,01 %	125,00 miljoen DM
KW	25,01 %	125,00 miljoen DM
Hibeg	23,98 %	120,00 miljoen DM
SW	10,00 %	50,00 miljoen DM
BVV	10,00 %	50,00 miljoen DM
Hegemann	6,00 %	30,00 miljoen DM

Zelfs indien BVV als een overheidsbedrijf beschouwd zou moeten worden, hetgeen niet goed mogelijk lijkt, zouden de particuliere ondernemingen een belang van 56,02 % bezitten.

De nieuwe aandeelhouders zullen ongeveer 5 miljoen DM in het vermogen (Eigenkapital) van de onderneming inbrengen in ruil voor een aandeel van één procent in een onderneming met een nominaal kapitaal (Stammkapital) van 400 miljoen DM. Zij zullen 125 % van de waarde van het overgenomen aandeel van het nominale kapitaal betalen.

In de overeenkomst met Sidmar garandeert KS dat de financiële waarde (d.w.z. totaal vermogen (Eigenkapital) inclusief reserves (Kapitalrücklage)) op de balans per 14 februari 1994 (het einde van het verkorte boekjaar 1993/1994) ten minste 550 miljoen DM zal bedragen. Deze bepaling is in de overeenkomst opgenomen na onderzoek van de financiële en industriële situatie van de onderneming door Sidmar, zoals aangekondigd in haar intentieverklaring van 22 oktober 1993.

De overeenkomst met Sidmar is duidelijk ontworpen ter voorbereiding van een eventueel toekomstig industrieel leiderschap van Sidmar na overname van een meerderheidsbelang in KS.

De overeenkomst voorziet in overdracht van vergelijkbare productiehoeveelheden van Sidmar aan KS (betreffende warmwalscapaciteit) en vice versa (betreffende koudwalsinstallaties). Het voorziet voorts in de oprichting van een onderneming die zich bezig zal houden met het verhandelen van de produkten van beide ondernemingen en in een samenwerkingsverband met TradeArbed en Klöco, nadat de tweede fase van het plan, waarin Sidmar een meerderheidsbelang zal verwerven, in werking zal zijn getreden.

De overeenkomst met de Bremen-groep werd op 19 november 1993 gesloten en trad op 1 februari 1994 in werking. De overeenkomst met Sidmar werd op 8 april 1994 gesloten en zal in werking treden nadat aan de voorwaarden is voldaan. Het economische effect ervan zou echter met terugwerkende kracht ingaan op 15 februari 1994, aangezien Sidmar vanaf die datum recht heeft op een aandeel in de winst van het bedrijf, ongeacht de datum waarop de overeenkomst daadwerkelijk van kracht wordt. De periode tussen de inwerkingtreding van de eerste overeenkomst en het economische effect van de tweede overeenkomst zal dus maar kort zijn. Voorts zij eraan herinnerd dat de eerste overeenkomst werd gesloten in de verwachting dat Sidmar een belang zou verwerven overeenkomstig de intentieverklaring van oktober 1993.

Een vergelijking van de twee overeenkomsten zou daarom kunnen bijdragen tot de beoordeling van het gedrag van de partijen bij de eerste overeenkomst:

In het kader van de eerste overeenkomst met de Bremen-groep stemden de nieuwe aandeelhouders in met de verplichting om ongeveer 3,75 miljoen DM in Klöckner Stahl GmbH in te brengen in ruil voor 1 % van het nominale kapitaal (Stammkapital). De door middel van deze kapitaalbreng betaalde prijs vertegenwoordigt 125 % van de nominale waarde van 1 % van het aandelenkapitaal. Het totale nominale kapitaal bleef met 300 miljoen DM ongewijzigd.

Sidmar zal voor haar aandeel precies dezelfde aankoopsprijs betalen als de andere nieuwe aandeelhouders in het kader van de eerste overeenkomst, te weten 125 % van het overgenomen aandeel van het nominale kapitaal. Een inbreng van 3,75 miljoen DM in ruil voor een aandeel van 1 % in een onderneming met een nominaal kapitaal van 300 miljoen DM is te vergelijken met een inbreng van 5 miljoen DM in ruil voor een aandeel van 1 % in een onderneming met een nominaal kapitaal van 400 miljoen DM.

In het deskundigenonderzoek van 17 december 1993, dat diende ter voorbereiding van het besluit van de leden van de Bremen-groep, werd de nettobedrijfs waarde van het bedrijf geraamd op ongeveer 560 miljoen DM. De overeenkomst met Sidmar is gebaseerd op de veronderstelling dat de waarde van het bedrijf ten minste 550 miljoen DM bedraagt. Het verschil tussen deze twee cijfers kan worden verwaarloosd.

In de eerste overeenkomst zijn een aantal bepalingen opgenomen inzake de beëindiging van de overeenkomst betreffende de winst- en verliesoverdrachten tussen KS en KW. Daar aan die absolute vereiste voor de deelname van nieuwe aandeelhouders reeds was voldaan toen de overeenkomst met Sidmar werd gesloten, was het niet meer noodzakelijk bepalingen omtrent dit punt op te nemen. Het was evenmin meer nodig bepalingen inzake de eventuele verdere participatie van nog meer aandeelhouders op te nemen, omdat het plan zoals dat van begin af aan werd nagestreefd, met de deelname van Sidmar voltooid was.

Tot dusver is het belangrijkste verschil tussen de twee overeenkomsten dat de tweede overeenkomst met Sidmar in een aantal regelingen voorziet die van kracht worden als Sidmar een meerderheidsbelang verwerft.

De partijen bij de overeenkomst tussen KW en de Bremen-groep en Sidmar, die met de tweede overeenkomst tot de groep aandeelhouders toetreedt, stemden ermee in aan dezelfde verplichtingen te voldoen in ruil voor onderscheiden aandelen in het aandelenkapitaal. In ruil voor 1 % van het nominale kapitaal heeft elke nieuwe aandeelhouder hetzelfde bedrag aan risicodragend kapitaal in de onderneming ingebracht, of zal hij dit inbrengen.

Het besluit een belang te verwerven werd door alle nieuwe aandeelhouders op grond van een vergelijkbare beoordeling van de waarde van het bedrijf genomen.

De motieven van de nieuwe aandeelhouders en de geplande rol van de aandeelhouders verschillen al naar gelang hun achtergrond en huidige economische betrekkingen met KS. Hegemann, Stadtwerke en BVV zijn klanten en/of leveranciers van KS; Sidmar is geïnteresseerd in industriële samenwerking en een eventueel later meerderheidsbelang. De overeenkomsten weerspiegelen deze uiteenlopende motieven en plannen. Deze verschillen komen echter in iedere situatie voor waarin verschillende investeerders tegen marktvoorwaarden deelnemen in een gemeenschappelijk project.

De inbreng van overheidskapitaal dient getoetst te worden aan het gedrag van een particuliere investeerder onder normale marktvoorwaarden, waarbij in het bijzonder rekening gehouden moet worden met de mededeling van de Commissie van 1984 (Bulletin van de EG 9-1984).

De Commissie erkent dat KS reeds een belangrijke herstructurering ten uitvoer heeft gelegd, waardoor een gezonde financiële situatie en levensvatbaarheid bereikt konden worden. In dit verband zij erop gewezen dat de schulden van de onderneming aanmerkelijk verminderd werden (de akkoordprocedure leverde een eenmalig bedrag van meer dan 1 miljard DM op).

Wat de betrokken sector betreft, zij erop gewezen dat deze weliswaar te kampen heeft met aanzienlijke overcapaciteit, maar dat de particuliere sector de capaciteit reeds aanmerkelijk, namelijk met 5,4 miljoen ton, heeft verminderd. Van haar zijde hechtte de Commissie onlangs haar goedkeuring aan het verstrekken van steun voor sluiting van 5,8 miljoen ton capaciteit (Beschikkingen 94/256-261/EGKS van 12 april 1994, PB nr. L 112 van 3. 5. 1994). Naar verwachting zal de capaciteit in de nabije toekomst nog verder verminderd worden.

De Commissie is dientengevolge van mening dat de voor deze specifieke sector kenmerkende structurele overcapaciteit, zoals eerder verklaard, binnen een redelijk tijdsbestek zal verdwijnen.

In deze omstandigheden is de Commissie van mening dat de inbreng van overheidskapitaal in KS geen steunbestanddelen bevat. Deze analyse wordt bevestigd door het feit dat ook de particuliere aandeelhouders op gelijksoortige wijze kapitaal inbrengen (zie de hierboven weergegeven tabel).

De Commissie komt tot de slotsom dat het gedrag van de overheidsbedrijven die partij zijn bij de overeenkomsten vergelijkbaar is met het gedrag van de particuliere partijen, waaronder Sidmar dat van begin af aan bij de onderhandelingen was betrokken met de duidelijke bedoeling om een belang over te nemen, zoals uiteindelijk ook overeengekomen is. Dit wordt bevestigd door de intentieverklaring van 22 oktober 1993 en het feit dat in de eerste overeenkomst reeds een aantal bepalingen was opgenomen ter voorbereiding van de latere deelname van Sidmar onder precies dezelfde voorwaarden als die, welke uiteindelijk overeengekomen werden. De deelnemende overheidsbedrijven hebben geen extra verplichtingen in vergelijking met de particuliere deelnemers. Het gedrag van de staat strookt daarom in dit geval met de gebruikelijke investeringspraktijk in een markteconomie. De Commissie is dientengevolge tot de conclusie gekomen dat met de inbreng van overheidskapitaal in Klöckner Stahl GmbH geen staatssteun is gemoed.

Uw regering deelde de Commissie mede dat het nominale kapitaal van 300 miljoen DM, dat door Klöckner Werke AG bij de oprichting van Klöckner Stahl GmbH in 1986 werd ingebracht, nog steeds beschikbaar was toen overeenstemming werd bereikt over de participatie van de Bremen-groep en dat de onderneming op het punt stond een financieel herstructureringsplan ten uitvoer te leggen dat tegen het einde van 1993 een opmerkelijke verbetering van de kwartaalresultaten tot gevolg had.

Het lijkt dus redelijk de beoordeling van de verenigbaarheid van het gedrag van de deelnemende overheidsbedrijven met de normale investeringspraktijk in een markteconomie niet te baseren op een vergelijking van de financiële bijdrage van Klöckner Werke AG met die van de leden van de Bremen-groep. Het is niet gebruikelijk aandelen van een onderneming alleen aan te kopen indien de verkoper aanvullend risicodragend kapitaal inbrengt.

Bij brief van 14 juli 1994 deelde uw regering de Commissie mede dat de waarde van de verplichtingen die KW ten behoeve van KS in het kader van de onthechtingsprocedure moest overnemen, ongeveer 80 miljoen DM meer zou bedragen dan de waarde van de verplichtingen van KS ten aanzien van KW.

Zij benadrukte dat de overeengekomen transacties ter beëindiging van de overeenkomst betreffende de winsten verliesoverdrachten niet in werking konden treden voordat de crediteuren (waaronder de EGKS) van beide ondernemingen daarmee zouden instemmen. Hierdoor zou een efficiënt toezicht op de onthechtingsprocedure van KW en KS gewaarborgd zijn.

De bijdrage van KW in de vorm van het verstrekken van leningen ten belope van in totaal 215 miljoen DM zou dus niet gecompenseerd worden door eventuele economische voordelen voor KW als gevolg van de onthechtingsprocedure.

Voorts voerde uw regering aan dat KW in het kader van de akkoordprocedure erin toestemde gedurende acht jaar een derde van haar winst uit te betalen aan de crediteuren die aan die procedure deelnamen. Aangezien een groot gedeelte van hen crediteuren van KS waren, bete-

kende deze toezegging van KW in wezen een bijdrage van KW aan KS. De beëindiging van de overeenkomst betreffende de winst- en verliesoverdrachten tussen KS en KW is niet van invloed op deze verplichting van KW.

Het totaalbedrag van de in het voorgaande genoemde bijdragen van KW kan niet worden vergeleken met de bijdrage van de nieuwe aandeelhouders, omdat de bijdragen van KW geen inbreng van risicodragend kapitaal in KS zijn. Er kan echter worden geconcludeerd dat ook KW als de voormalige alleenaandeelhouder bereid is een bijdrage te leveren. Dit bewijst dat ook KW meent dat KS toekomstperspectieven biedt en een aanzienlijke waarde vertegenwoordigt.

Indien Hibeg zijn aandeel voor 1 januari 1995 verlaagt tot minder dan 10 %, moet KS krachtens een van de bepalingen van de overeenkomst met de Bremen-groep garanties verstrekken voor haar verplichting om KW te compenseren voor aflossingen van schulden in verband met de activiteiten in Bremen, welke schulden voor 1986 zijn ontstaan, toen de fabriek te Bremen als een filiaal van KW werd geëxploiteerd. Aangezien alleen Hibeg in die bepaling wordt genoemd, had de Commissie bedenkingen of deze, in tegenstelling tot de andere nieuwe aandeelhouders, beschouwd zou kunnen worden als garant voor deze verplichtingen.

Bij schrijven van 21 juli 1994 verklaarde uw regering dat KW rekening moest houden met de theoretische mogelijkheid dat de nieuwe verdeling van de aandelen van KS zou veranderen indien de nieuwe aandeelhouders de aandelen zouden overdragen, waardoor de vordering van KW jegens KS tot dekking van de oude schulden in verband met het beheer van de fabriek te Bremen, minder solide zou kunnen worden. Aangezien alleen Hibeg krachtens een andere bepaling van de overeenkomst haar aandeel voor 14 december 1994 (de datum met ingang waarvan KW niet langer gebonden is aan de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de schuldvergelijkingsprocedure gegeven garantie) zonder voorafgaande goedkeuring van KW kan verlagen, werd het noodzakelijk geacht deze bepaling inzake aanvullende garanties in de overeenkomst op te nemen.

Alle andere nieuwe aandeelhouders mogen hun aandelen zonder voorafgaande toestemming van KW niet verkopen, zodat in feite geen verschil wordt gemaakt tussen de particulieren en de overheid als aandeelhouders. KW beschouwt de stabiliteit van de nieuwe verdeling van de aandelen in overeenstemming met het plan en de termijn zoals uiteengezet in de overeenkomsten, van cruciaal belang voor de toekomstige economische stabiliteit van haar debiteur KS. Zij behoudt zich het recht voor aanvullende garanties te verlangen in geval de verdeling van de aandelen gewijzigd wordt. Indien een van de aandeelhouders aandelen aan een andere partij wenst te verkopen, mag KW in ruil voor haar toestemming nieuwe garanties verlangen. Aangezien zij Hibeg er niet van kan weerhouden aandelen te verkopen (op een aandeel van 30 miljoen DM van het nominale kapitaal na, d.w.z. 7,5 % na de verhoging van het nominale kapitaal die reeds in de eerste overeenkomst is overeengekomen), werd het nodig geacht een dergelijke voorwaarde reeds in de overeenkomst op te nemen.

Een van de betrokken partijen die in het kader van de procedure haar opmerkingen kenbaar maakte, was van mening dat de deelneming van Sidmar beschouwd moest worden als een deelneming in een gesteunde onderneming.

Deze procedure werd echter ingeleid naar aanleiding van de vraag of er sprake is van staatssteun in de eerste overeenkomst tussen KW en de Bremen-groep. De korte periode tussen de maatregelen in het kader van de eerste en de tweede overeenkomst, het feit dat de eerste overeenkomst werd gesloten terwijl de intentieverklaring van Sidmar reeds bestond en de investeerders gelijksoortige financiële bijdragen verstrekken, de verhouding tussen de betaalde prijs en de vastgestelde nettobedrijfswaarde van de onderneming en het feit dat de particuliere aandeelhouders een meerderheidsbelang bezitten, vormen er zeer sterk bewijs voor dat de maatregelen van de aandeelhoudende overheidsbedrijven, die een minderheidsbelang hebben, het karakter van die van een particuliere investeerder dragen.

Een andere belanghebbende voerde aan dat Sidmar niet beschouwd kon worden als een particuliere onderneming en dat zijn gedrag daarom niet in aanmerking kon worden genomen bij de beoordeling van het gedrag van de deelnemende overheidsbedrijven in deze zaak.

De aandeelhouders van Sidmar zijn Arbed (67 %), Falck (5 %) en Gimvindus, een dochteronderneming van GIMV, de Gewestelijke investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (28 %). De aandeelhouders van Arbed zijn de Luxemburgse regering (35 %), de Generale Maatschappij van België (19,8 %) en hun gemeenschappelijke houdstermaatschappij LGA (12,4 %). De resterende 19,8 % van de aandelen is in handen van het Schneider-concern en andere particuliere aandeelhouders. Ongeveer 80 % van de aandelen van Sidmar behoort dus direct of indirect toe aan overheidsinstellingen.

Het gedrag van Sidmar in deze zaak kan echter niet op dezelfde manier worden beschouwd als het gedrag van de twee overheidspartijen van de Bremen-groep. De Vlaamse en de Luxemburgse regering hebben er geen belang bij overheidsmiddelen te besteden om een onderneming in Duitsland die concurreert met hun eigen staalbedrijf Sidmar, in bedrijf te houden. Zij zouden niet toestaan dat Sidmar een overeenkomst sluit die niet strookt met de belangen van de onderneming zelf en daardoor met de economische belangen van de overheid als haar aandeelhouder. Het gedrag van Sidmar kan in deze procedure dus beschouwd worden als gelijkwaardig aan het gedrag van een particuliere investeerder tegen marktvoorwaarden.

De belanghebbende stelde voorts dat ook een minderheidsbelang van de aandeelhoudende overheidsbedrijven staatssteun kan betekenen.

Inderdaad is het bedrag van de overheidsparticipatie in een investering niet noodzakelijkerwijze het enige criterium aan de hand waarvan vastgesteld wordt of het gedrag van de overheid als aandeelhouder strookt met dat van een investeerder tegen marktvoorwaarden. Het is slechts één van de verschillende factoren die in elke zaak al naar gelang van de bijzondere kenmerken daarvan on-

derzocht moeten worden. Zoals hierboven reeds is aangetoond, is de conclusie dat in deze zaak geen sprake is van steun niet alleen gebaseerd op het feit dat de overheidsbedrijven die partij zijn uiteindelijk een minderheidsbelang verwerven. Het korte tijdsbestek tussen de overeenkomsten, het feit dat de uiteindelijk overeengekomen deelnemingscombinatie reeds voorzien was, zoals de intentieverklaring van oktober 1993 bewijst, de gelijksoortige financiële bijdragen waarmee alle nieuwe aandeelhouders instemden en de vergelijkbare ramingen van de waarde van de onderneming zijn de andere aspecten die tot de bovenstaande conclusie hebben geleid.

De vergelijking van het gedrag van Sidmar in het kader van de overeenkomst van 8 april 1994 met dat van de tot

de Bremen-groep behorende overheidsbedrijven in het kader van de overeenkomst van 19 november 1993 laat zien dat het gedrag van de overheidsinstellingen in deze zaak vergelijkbaar is met de gebruikelijke investeringspraktijk in een markteconomie. De Commissie is diensgevolge tot de slotsom gekomen dat met het gedrag van de staat in dit geval geen staatssteun is gemoed.

Bijgevolg heb ik het genoegen u mede te delen dat de Commissie heeft besloten de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991 ten aanzien van de inbreng van overheidskapitaal in Klöckner Stahl GmbH te Duisburg te beëindigen."

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag

Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt

(94/C 390/02)

(Voor de EER relevante tekst)

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 481/94

Titel: Premie voor industriële uitrusting (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: plaatselijke kleine en middelgrote ondernemingen en industrieën

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 64,5 miljoen Ffr. (9,8 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Investeringspremie: 50 % van de investering tot een maximum van 7,5 miljoen Ffr. (1,12 miljoen ecu) per project

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 482/94

Titel: Regionale premie voor het oprichten van ondernemingen (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: industriële en ambachtelijke productiebedrijven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 52,4 miljoen Ffr. (7,9 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Investeringspremie: 50 % van de investering met een maximum aan overheidssteun van 500 000 Ffr. (75 000 ecu) per project

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 483/94

Titel: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en engineering (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Steun voor kleine en middelgrote ondernemingen en industrieën.

Modernisering van een productie-eenheid.

Uitrusting met gereedschapswerktuigen, robots, systemen voor computerondersteunde productiebesturing en ontwerpen.

Investerings op het gebied van veiligheid, gasvormige of vloeibare afvalstoffen, alsmede geluidsoverlast

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 42,5 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: Voor steun in aanmerking komende investering: ten hoogste 750 000 ecu:

- midden- en kleinbedrijf 75 % (minder dan 250 arbeidskrachten)
- kleine en middelgrote industriële ondernemingen 50 % (minder dan 500 arbeidskrachten)

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 484/94

Titel: Regionale premie voor de modernisering van ambachtelijke bedrijven (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: ambachtelijke bedrijven die sedert meer dan drie jaar zijn ingeschreven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 8 miljoen Ffr. (1,2 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Investeringssteun bij modernisering van een productie-eenheid; maximale steunintensiteit: 40 % met een plafond van 30 000 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 485/94

Titel: Rentesubsidie (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: plaatselijke dienstverlenende of productiebedrijven (behalve bouwnijverheid en openbare werken), toeristische en exportondernemingen, die in moeilijkheden verkeren

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 34 miljoen Ffr. (5,2 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Rentesubsidie van 3 procentpunten gedurende tien jaar op een uitstaand bedrag van maximaal 10 miljoen Ffr. (1,5 miljoen ecu) per project

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 486/94

Titel: Deelnemingen (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: plaatselijke dienstverlenende of productiebedrijven (behalve bouwnijverheid en openbare werken) en toeristische ondernemingen, die in moeilijkheden verkeren

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 27,5 miljoen Ffr. (4,2 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Deelneming tot een maximum van 30 % van het kapitaal en 1 miljoen Ffr. (150 000 ecu) per geval

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 487/94

Titel: Leninggaranties (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: plaatselijke dienstverlenende of productiebedrijven (behalve bouwnijverheid en openbare werken) en toeristische ondernemingen, die in moeilijkheden verkeren

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 18,5 miljoen Ffr. (2,8 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Garantie van 50 % tot 70 % van het uitstaand bedrag tot een maximumrisico van 2 miljoen Ffr. (300 000 ecu)

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 488/94

Titel: Participatiefonds van Réunion (maatregel 11 van het GOP)

Doelstelling: Modernisering, bedrijfsinvesteringen en financiële instrumentering. Ontvangers van de steun: individuele ondernemers, eenpersoonsvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, Sàrl en naamloze vennootschappen, met een omzet van minder dan 5 miljoen Ffr.

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 12,5 miljoen Ffr. (1,9 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Deelneming tot een maximum van 250 000 Ffr. (38 000 ecu) voor de oprichting alsmede de financiering van de groei van ondernemingen. De uittredingstermijn bedraagt vijf jaar

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 489/94

Titel: Steun voor exportmarketing/productiebevordering (maatregel 12 van het GOP)

Doelstelling: Bevordering van de produktie; steun voor bedrijfsadviesing. Ontvangers: ondernemingen die goederen en diensten voortbrengen

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 20 miljoen Ffr. (3 miljoen ecu)

Steunintensiteit:

Subsidies: ter dekking van ten hoogste 70 % van de uitgaven in verband met de verkenning van externe markten: reis- en verblijfkosten, publiciteitsmateriaal enz.

Kosten van onderzoek: marktonderzoeken, bedrijfsadviesing enz.

Maximum per onderneming: 140 000 ecu per jaar

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 491/94

Titel: Exportgarantiefonds (maatregel 12 van het GOP)

Doelstelling: Bevordering van de produktie; bedrijfsadviesing. Ontvangers van de steun: kleine en middelgrote bedrijven met exportpotentieel

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 3,33 miljoen Ffr. (500 000 ecu)

Steunintensiteit: Garantie: tenlasteneming van een deel van de eventuele risico's van transacties met het buitenland: te late betalingen of wanbetalingen, beschadiging of bederf van de geleverde goederen enz. Garantie tot een maximum van 75 % van het risico en tot 750 000 ecu per transactie

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 492/94

Titel: Steun voor bedrijfsadviesing (maatregel 12 van het GOP)

Doelstelling: Bevordering van de produktie; bedrijfsadviesing. Ontvangers van de steun: kleine en middelgrote ondernemingen en industrieën in de produktiesector, in de sectoren bouwnijverheid en openbare werken, ambacht en toerisme. Eventuele tussenkomst van bemiddelende instanties

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 39,5 miljoen Ffr. (6 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Subsidies: tenlasteneming van de dienstverrichtingen en van externe consulenten op het gebied van organisatie, nieuwe technieken, kwaliteitsbeheersing, personeelsmanagement enz. tot maximaal 80 % van de kosten van de dienstverrichtingen voor het midden- en kleinbedrijf en 50 % voor de kleine en middelgrote industrieën (meer dan 250 werknemers) tot een maximum per geval van 45 000 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 493/94

Titel: Oparcat (maatregel 13 van het GOP)

Doelstelling: Herstructurering ambachtsnijverheid en kleine ondernemingen op het platteland. Ontvangers van de steun: kleine ondernemingen, ambachtslieden, middenstanders, verleners van toeristische diensten. Uitgezonderd zijn: rijdende bars, apotheken, groothandelswinkels met een oppervlakte van meer dan 400 m², geïllustreerde hotels, gemeubileerde accommodatie

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 34,2 miljoen Ffr. (5,2 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Subsidies voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen tot een maximum van 3 000 ecu (minder dan 3,5 ton) of 7 500 ecu (meer dan 3,5 ton), voor architectuurstudies (70 % van de kosten van de studie) en voor de opbouw en vernieuwing van structuren (50 % van de investering). Maximumsteun: 37 500 ecu (ambacht) en 22 500 ecu (middenstand en toerisme)

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 494/94

Titel: Groeperingen en netwerken (maatregel 13 van het GOP)

Doelstelling: Steun voor de ambachtsnijverheid in de sectoren landbouw en voedingsmiddelen, hout, bouw, mode en kunstnijverheid. Ontvangers: ambachtelijke dienstverlenende en produktiebedrijven, handelsmaatschappijen, beroepsorganisaties, coöperaties van ambachtslieden, combinaties en verenigingen

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 39,5 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: Bedrijfssteun tot een maximum van 450 000 Ffr. over een periode van drie jaar.

Investeringssteun tot een maximum van 200 000 Ffr.

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 495/94

Titel: Steun voor de oprichting en uitbreiding van ondernemingen (maatregel 14 van het GOP)

Doelstelling: Bevordering van investeringen en steun voor ondernemingen van de alternatieve economie. Ontvangers: individuele projecten of projecten voor dienstverlening in de directe omgeving, werk, ondernemingen van de handelssector, de niet-monetaire sector (vrijwilligerswerk, hulpnetwerken) en de niet-handelssector

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 8,8 miljoen Ffr. (1,3 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Subsidies van ten hoogste 75 % tot een maximum van 150 000 Ffr. (22 700 ecu) voor het opzetten van het project en hetzelfde bedrag voor de verdere logistieke ondersteuning voor:

- de noodzakelijke bedrijfsadviezen voor de oprichting van ondernemingen
- de noodzakelijke uitrusting voor de bedrijfsuitoefening

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 496/94

Titel: „Starterscentra” (maatregel 15 van het GOP)

Doelstelling: Voorzieningen voor beginnende ondernemingen. Ontvangers: ondernemingen in oprichting: ambachtelijke produktiebedrijven, dienstverlenende of industriële ondernemingen

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 18,33 miljoen Ffr. (2,8 miljoen ecu)

Steunintensiteit:

Indirecte steun voor:

- de vermindering, gedurende een periode van ten hoogste 30 maanden, van de huurkosten voor ondernemingen in oprichting met minder dan 30 werknemers;
- de verlaging, voor dezelfde duur, van de kosten van gemeenschappelijke diensten voor ondernemingen in een starterscentrum.

Het maximum per onderneming wordt geschat op 15 000 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 497/94

Titel: Multiservicecentrum in Hoog-Réunion (maatregel 15 van het GOP)

Doelstelling: Basisvoorzieningen voor beginnende ondernemingen. Ontvangers: kleine ondernemingen in Hoog-Réunion

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 9,33 miljoen Ffr. (1,4 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Indirecte steun voor de werking van drie centra die het midden- en kleinbedrijf in Hoog-Réunion moeten voorzien van:

- logistieke steun bij collectieve acties
- bedrijfsvoorlichting
- diensten.

Het maximum per onderneming wordt geschat op 10 000 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 498/94

Titel: ZIA „Zones franches” (maatregel 15 van het GOP)

Doelstelling: Basisvoorzieningen voor beginnende ondernemingen. Ontvangers: plaatselijke kleine en middelgrote ondernemingen en industrieën. Ambachtelijke of industriële produktiebedrijven, met uitzondering van distributieactiviteiten, onafhankelijke opslag en diensten aan particulieren

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 240,73 miljoen Ffr. (35,5 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Subsidies voor overheden voor het bouwrijp maken van terreinen, de aanleg of verbetering van basisvoorzieningen voor beginnende ondernemingen.

Korting op de overdrachtsprijs of op de pacht voor bouwrijp gemaakte percelen en de huur van structuren (bedrijfsruimten, fabrieken). Deze korting, die doorberekend wordt aan de ondernemingen, bedraagt ongeveer 40 % van de onroerend-goedinvestering (de grondprijs wordt uitgesloten van de voor steun in aanmerking komende kosten).

De maximumsteun, in NSE, wordt geschat op 14 000 ecu per jaar voor ambachtelijke bedrijven en op 55 000 ecu per jaar voor industriële ondernemingen

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 499/94

Titel: Steun voor toeristische produkten (maatregel 16 van het GOP)

Doelstelling: Steun voor de uitbreiding van het toeristische aanbod: sport- en vrijetijdsvoorzieningen en comfortvoorzieningen (sauna's, tuinen en leefcomfort)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 16,66 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: 40 % van de investering

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 500/94

Titel: Steun voor structuurvoorzieningen voor het toeristische aanbod (maatregel 16 van het GOP)

Doelstelling: Steun voor de ontwikkeling en de structurering van toeristische produkten (automatisering van de reserveringsdiensten, vorming van vrijwillige handelsketens)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 5 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: Investeringssteun tot een maximum van 200 000 Ffr.

Logistieke steun tot een maximum van 450 000 Ffr.

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 502/94

Titel: CRITT (regionale centra voor innovatie en technologieoverdracht) (maatregel 17 van het GOP)

Doelstelling: Technologieoverdracht. Ontvangers van de steun: industriële en ambachtelijke productiebedrijven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 32,16 miljoen Ffr. (4,9 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Diensten in de vorm van technische assistentie, haalbaarheidsstudies, voorlichting, beschikbaarstelling van bedrijfsruimten of materieel. Subsidies van ten hoogste 80 % van de dienstverrichtingen tot een maximum van 30 000 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 503/94

Titel: Cortechs-procedure (overeenkomst inzake de opleiding van hogere technici) (maatregel 17 van het GOP)

Doelstelling: Technologieoverdracht. Ontvangers van de steun: industriële en ambachtelijke productiebedrijven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 12 miljoen Ffr. (1,8 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Globale subsidie van 12 000 ecu tot bevordering van de aanstelling van een hooggekwalificeerde technicus voor de tenuitvoerlegging van een innoverend project met de medewerking van een „centre de compétences” en bezoldiging van het „centre de compétences” (technisch lyceum, technisch centrum, Critt enz.) in de orde van grootte van 4 500 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 504/94

Titel: Investeringssteun voor afvalverwerking (maatregel 32 van het GOP)

Doelstelling: Milieusteun: bouw van sorteerinrichtingen en van installaties voor de compostering van afval. Ontvangers: plaatselijke kleine en middelgrote ondernemingen en industrieën

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 182,3 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: 75 % voor kleine en middelgrote ondernemingen

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 505/94

Titel: Steun voor het opzetten van inzamelingsnetwerken (maatregel 32 van het GOP: afvalbeheer en energiebesparingen)

Doelstelling: Milieusteun voor de inzameling van afval. Ontvangers: plaatselijke kleine en middelgrote ondernemingen

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 2,5 Mio. Ffr.

Steunintensiteit: 68 000 ecu over een periode van drie jaar

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 506/94

Titel: Toeristische voorzieningen (maatregel 35 van het GOP)

Doelstelling: Steun voor het toerisme in de kust- en berggebieden

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 50 miljoen Ffr.

Steunintensiteit: 40 % van de investering tot een maximum van 52 230 ecu

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 507/94

Titel: Cifre-procedure (maatregel 85 van het GOP)

Doelstelling: Onderzoekbeurzen en steun voor de indienstneming van hoger personeel. Ontvangers: industriële en ambachtelijke productiebedrijven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 12 miljoen Ffr. (1,8 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Steun voor de aanstelling voor bepaalde duur (drie jaar) van gepromoveerde academici in het kader van een onderzoekprogramma

Bijdrage van 150 000 Ffr. per contract tot een maximum van 50 % van de salarissen en de kosten van de arbeidsovereenkomst

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 508/94

Titel: Arbeidsplaatssubsidies (maatregel 85 van het GOP)

Doelstelling: Onderzoekbeurzen en steun voor de indienstneming van hoger personeel. Ontvangers: industriële en ambachtelijke productiebedrijven

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 15,3 miljoen Ffr. (2,3 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Indienstneming van hoger personeel voor onbepaalde duur: steun voor 65 % van het salaris, de lasten en de onderwijskosten, tot een maximum van 300 000 Ffr. (45 000 ecu) voor een periode van twee jaar. Bijdrage in de vergoedingen voor studenten die stage lopen in een bedrijf voor een periode van zes maanden: 200 000 Ffr. (30 000 ecu) per stage

Looptijd: 1994—1999

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Réunion)

Steunmaatregel nr.: N 509/94

Titel: Regionale arbeidsplaatssubsidies (maatregel 86 van het GOP)

Doelstelling: Bevordering van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid. Ontvangers van de steun: ondernemingen in de sectoren industrie, landbouw, ambacht en toerisme

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 60 miljoen Ffr. (9 miljoen ecu)

Steunintensiteit: Arbeidsplaatssubsidie bij de oprichting of uitbreiding van ondernemingen: premie van 20 000 Ffr. (3 050 ecu) tot 40 000 Ffr. (6 100 ecu) per arbeidsplaats al naar gelang van de regio, tot een maximum van 30 arbeidsplaatsen en tot maximaal het dubbele van het eigen vermogen van de onderneming en 60 % van het bedrag van de investering (70 % voor landbouwbedrijven)

Looptijd: 1994—1999

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag

Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt

(94/C 390/03)

(Voor de EER relevante tekst)

Datum van goedkeuring: 29. 3. 1994

Lid-Staat: Duitsland (voormalige DDR)

Steunmaatregel nr.: N 108a/94

Titel: Wijziging van het richtsnoer inzake het ERP-programma ten behoeve van de Westduitse regio's (ERP-Regionalprogramm)

Doelstelling: Regionale ontwikkeling

Rechtsgrond: Richtlinie für ERP-Darlehen an kleine und mittlere Unternehmen in regionalen Fördergebieten

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Leningen met rentesubsidie voor een bedrag van 1,4 miljard DM in 1994

Steunintensiteit: Maximaal 7,5 % (bruto). Opgemerkt zij dat de omzeldrempel is verhoogd van 40 miljoen DM tot 100 miljoen DM

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 29. 3. 1994

Lid-Staat: Duitsland (voormalige DDR)

Steunmaatregel nr.: N 108b/94

Titel: Wijziging van het richtsnoer inzake het ERP-programma ten behoeve van investeringen in de voormalige DDR (ERP-Aufbauprogramm)

Doelstelling: Regionale ontwikkeling

Rechtsgrond: Richtlinie für ERP-Darlehen zur Förderung von betrieblichen Aufbauinvestitionen

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Leningen met rentesubsidie voor een bedrag van 3,2 miljard DM in 1994

Steunintensiteit: Maximaal 7,5 % (bruto). Opgemerkt zij dat de omzeldrempel is verhoogd van 40 miljoen DM tot 100 miljoen DM

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 21. 6. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Berlijn)

Steunmaatregel nr.: N 288/94

Titel: Regeling van de deelstaat Berlijn inzake de verkoop van terreinen voor industriële doeleinden tegen verlaagde prijzen

Doelstelling: Regionale ontwikkeling en ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf

Rechtsgrond: Grundsätze für den verbilligten Verkauf landeseigener bebauter und unbebauter Grundstücke für die Gewerbe- und Industrieansiedlung

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 88 miljoen DM

Steunintensiteit: 1,25 % (bruto)

Looptijd: 1994-1998

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 22. 6. 1994

Lid-Staat: Duitsland (voormalige DDR)

Steunmaatregel nr.: N 294/94

Titel: Wijziging van de regeling inzake steun aan de raad die de verkoop van in de voormalige DDR geproduceerde consumptiegoederen bevordert

Doelstelling: Regionale ontwikkeling van de voormalige DDR

Rechtsgrond: Richtlinie für die Förderung von Marketing-Beratungen zur Verbesserung des Absatzes ost-deutscher Konsumgüter

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 18 miljoen ecu

Steunintensiteit: 50 % van de in aanmerking komende kosten (honoraria), dat wil zeggen 50 000 ecu

Looptijd: 1994-1995

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 29. 6. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Saksen-Anhalt; door overstromingen getroffen gebieden)

Steunmaatregel nr.: N 332/94

Titel: Regeling van de deelstaat Saksen-Anhalt ten behoeve van door overstromingen getroffen bedrijven

Doelstelling: De door natuurrampen veroorzaakte schade herstellen

Rechtsgrond: Richtlinie über die Gewährung von staatlichen Beihilfen bei Notständen durch Hochwasser im Land Sachsen-Anhalt für die gewerbliche Wirtschaft

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 25 miljoen DM (indicatieve prognose)

Steunintensiteit: Over het algemeen 60 000 ecu

Looptijd: 1994

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 14. 7. 1994

Lid-Staat: Verenigd Koninkrijk (TTWA's van Nottingham, Stafford, Stoke en Walsall — gedeelte)

Steunmaatregel nr.: N 182/94

Titel: Uitbreiding van het stelsel van de Regional Enterprise Grant tot mijnsluitingsgebieden

Doelstelling: Regionale ontwikkeling/ondersteuning van activiteiten/innovatie van het midden- en kleinbedrijf

Rechtsgrond: Industrial Development Act 1982 (Section 8)

Steunintensiteit:

Per project:

— 15 % bruto (investeringspremie)

— 25 000 £ sterling (innovatiesubsidie) Per project:

Looptijd: Niet gespecificeerd

Datum van goedkeuring: 14. 7. 1994

Lid-Staat: Verenigd Koninkrijk (pendelgebieden (TTWA's) van doelstelling 2 in het Verenigd Koninkrijk)

Steunmaatregel nr.: N 189/94

Titel: Retex-programma voor het Verenigd Koninkrijk

Doelstelling: Ondersteuning van de diversificatie van de economische activiteiten in de regio's van het Verenigd Koninkrijk die sterk afhankelijk zijn van de textiel- en kledingsector

Rechtsgrond: Resolutie van de Raad (PB nr. C 178 van 15. 7. 1992, blz. 3)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 11,62 miljoen ecu

Steunintensiteit: 50 % bruto van de in aanmerking komende kosten

Looptijd: Twee jaar

Datum van goedkeuring: 15. 7. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Het gehele grondgebied, wat het midden- en kleinbedrijf betreft, en gesteunde regio's, wat de overige bedrijven betreft)

Steunmaatregel nr.: N 108c/94

Titel: Wijziging van het richtsnoer inzake het ERP-programma ten behoeve van de oprichting van nieuwe bedrijven (ERP-Existenzgründungsprogramm)

Doelstelling: Regionale ontwikkeling; ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf

Rechtsgrond: Richtlinie für ERP-Darlehen zur Förderung der Existenzgründung

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Leningen met rentesubsidie voor een bedrag van 6,57 miljard DM in 1994

Steunintensiteit: Maximaal 7,5 % (bruto)

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 19. 7. 1994

Lid-Staat: Bondsrepubliek Duitsland (steunregio's)

Steunmaatregel nr.: N 157/94

Doelstelling: Verbetering van de economische structuur:

— steun voor infrastructuurprojecten

— steun voor produktieve investeringen

— steun voor de raadpleging van deskundigen

— garanties

Rechtsgrond: Gesetz über die Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“ vom 6. Oktober 1969 (BGBl. I, S. 1861), zuletzt geändert durch das Gesetz vom 24. Juni 1991 (BGBl. I 1991, S. 1336)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 15,3 miljard DM in 1994 (vastleggingskredieten), waarvan 95 % voor regio's van de voormalige DDR

Looptijd: De Gemeenschapstaakregeling heeft een onbepaalde duur; het onderhavige programma bestrijkt de periode 1994-1998

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 19. 7. 1994

Lid-Staat: Duitsland (voormalige DDR)

Steunmaatregel nr.: NN 47/94

Titel: Wijziging van de wet betreffende de fiscale investeringspremie ten behoeve van investeringen in de voormalige DDR

Doelstelling: Regionale ontwikkeling en ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf

Rechtsgrond: Investitionszulagengesetz

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Niet beschikbaar

Steunintensiteit: NSE: 3,25 %-6,5 %

Looptijd: Eind 1996 (investeringen 1996)

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 29. 7. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Baden-Wurtemberg)

Steunmaatregel nr.: N 300/94

Titel: Programma van de deelstaat Baden-Wurtemberg ten behoeve van de ontwikkeling van de plattelandsgebieden

Doelstelling: Ontwikkeling van de plattelandsgebieden in Baden-Wurtemberg

Rechtsgrond: Richtlinie Entwicklungsprogramm ländlicher Raum

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 22,5 miljoen ecu per jaar

Steunintensiteit:

— 7,5 % (bruto) (middelgrote ondernemingen)

— 15 % (kleine ondernemingen)

— Maximum van 250 000 ecu per onderneming

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 13. 9. 1994

Lid-Staat: Griekenland (gebieden van doelstelling 1)

Steunmaatregel nr.: N 386/94

Titel: Retex-programma voor Griekenland

Doelstelling: Ondersteuning van de diversificatie van de economische activiteiten in de Griekse regio's die sterk afhankelijk zijn van de textiel- en kledingsector

Rechtsgrond: Resolutie van de Raad (PB nr. C 178 van 15. 7. 1992, blz. 3)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 23,5 miljoen ecu

Steunintensiteit: 50 000-163 000 ECU

Looptijd: Eén jaar

Datum van goedkeuring: 19. 9. 1994

Lid-Staat: Griekenland

Steunmaatregel nr.: N 330/94

Titel: Wijzigingen van wet nr. 1892/90 (deel A)

Doelstelling: Regionale ontwikkeling

Rechtsgrond: Τροποποίηση του νόμου 1892/90 (κεφάλαιο Α)

Steunintensiteit: 75 % NSE (Thracië)

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 7. 10. 1994

Lid-Staat: Frankrijk

Steunmaatregel nr.: N 411/94 (*)

Titel: Vernieuwing van de parafiscale heffing ten behoeve van het Comité professionnel de la distribution de carburants

Doelstelling:

— Modernisering, diversificatie, opening, instandhouding of sluiting van installaties van zelfstandige verkopers van motorbrandstoffen.

— Subsidies voor investeringen of sluiting

Rechtsgrond: Projets de décret et d'arrêté du ministre de l'industrie et du commerce extérieur

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 43 miljoen Ffr. (6,15 miljoen ecu) voor 1995

Steunintensiteit:

— Steun voor modernisering, diversificatie, oprichting of instandhouding van installaties: 50 %, met een plafond van 120 000 Ffr. (17 417 ecu)

— Sluitingssteun: ten hoogste 120 000 Ffr. (17 417 ecu)

Looptijd: 5 jaar (1995-2000)

(*) Afsluiting van het dossier; artikel 92, lid 1, is niet van toepassing.

Datum van goedkeuring: 25. 10. 1994

Lid-Staat: Denemarken

Steunmaatregel nr.: N 684/93 (*)

Titel: Systeem voor de inzameling en de verwijdering van gebruikte banden

Doelstelling: Inzameling en verwijdering van gebruikte banden op milieuvriendelijke wijze

Rechtsgrond: Bekendtgørelse om gebyr og tilskud til bortscaffelse af dæk

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 17 miljoen Dkr. (2 miljoen ecu)

Looptijd: 31 december 1998

(*) Afsluiting van het dossier; artikel 92, lid 1, is niet van toepassing.

Datum van goedkeuring: 30. 11. 1994

Lid-Staat: Ierland

Steunmaatregel nr.: N 512/94

Titel: Energierendementsmaatregelen ingevolge het Economic Infrastructure Operational Programme (EIOP)

Doelstelling: Aanmoediging van energiebesparingen door middel van subsidies voor energierendementsprojecten die beogen het energieverbruik te verminderen en het milieu te verbeteren. De regeling staat open voor alle bedrijven.

Rechtsgrond: Ministers and Secretaries Acts

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Totaal uitgetrokken middelen: 42,2 miljoen ecu, waarvan 19,7 miljoen ecu door het EFRO zal worden gefinancierd

Steunintensiteit: Tot 50 % bruto

Looptijd: 1994-1999

Datum van goedkeuring: 30. 11. 1994

Lid-Staat: Duitsland

Steunmaatregel nr.: N 563d/94

Titel: ERP-milieuprogramma

Doelstelling: Steun voor milieubescherming en energierendement aan ondernemingen door het aanbieden van zachte leningen

Rechtsgrond: ERP-Wirtschaftsplangesetz 1995

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Totale voor leningen beschikbare middelen in 1995: 2,43 miljard DM (1,27 miljard ecu)

Steunintensiteit: Maximaal 4,28 % bruto

Looptijd: 1995

Datum van goedkeuring: 30. 11. 1994

Lid-Staat: Verenigd Koninkrijk (Blyth Valley)

Steunmaatregel nr.: NN 26/94

Titel: Blyth Valley District Council: soepele bijstand voor ontwikkeling en uitbreiding van bedrijven

Doelstelling: Ondersteuning van nieuwe en uitbreidende bedrijven

Rechtsgrond: Local Government and Housing Act 1989

Uitgetrokken begrotingsmiddelen:

— 128 700 ecu (1994)

— 64 350 ecu (1995)

— 64 350 ecu (1996)

Steunintensiteit:

— 75 % bruto van de in aanmerking komende kosten (bedrijfsplan)

— 50 % bruto van de in aanmerking komende kosten (adviesverlening)

— 100 % rentebetalingen (gedurende drie jaar)

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Goedkeuring tot eind 1996 wanneer de regeling opnieuw moet worden aangemeld

Datum van goedkeuring: 1. 12. 1994

Lid-Staat: Nederland

Steunmaatregel nr.: N 620/94

Titel: Krediet voor Stork Wärtsilä Diesel BV

Doelstelling: Steun ten behoeve van de ontwikkeling van de dieselmotoren SW26

Rechtsgrond: Goedgekeurde steunmaatregel: technische ontwikkelingskredieten N 783/F/93 (TOK)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 20,2 miljoen Hfl (9,4 miljoen ecu).

Steunintensiteit: 40 % in geval van mislukking en geen steun indien het project succesvol is

Looptijd: 12 januari 1994 tot en met 31 december 1997

Voorwaarden:

— Voorafgaande kennisgeving van eventuele wijziging van de steunmodaliteiten en/of hernieuwde financiering overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag

— Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 7. 12. 1994

Lid-Staat: Ierland (Dublin en Midden-Westen)

Steunmaatregel nr.: N 562/94

Titel: Internationaal Centrum voor financiële diensten (Dublin), douanegebied Shannon, vrije luchthavenzone

Doelstelling: Schepping van arbeidsplaatsen en regionale ontwikkeling

Rechtsgrond: Financial Bill, 1994

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Variabel (exploitatie-steun)

Steunintensiteit: Variabel (exploitatie-steun)

Looptijd: Tot 31 december 2005 (einddatum voor de goedkeuring van nieuwe projecten: 31 december 2000)

Voorwaarden: Jaarlijks verslag

Datum van goedkeuring: 12. 12. 1994

Lid-Staat: Spanje (Castilla y León)

Steunmaatregel nr.: N 638/94

Titel: Steun ter bevordering van investeringen in toeristische instellingen

Doelstelling: Verbetering van de kwantiteit en de kwaliteit van de toeristische voorzieningen van de regio Castilla y León

Rechtsgrond: Proyecto de Orden de la Consejería de Cultura y Turismo

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 645 miljoen pta voor 1995 (\pm 4,5 miljoen ecu)

Steunintensiteit: 35 % NSE. Dit percentage kan bij wijze van uitzondering worden overschreden met inachtneming van de voor de betrokken regio in de communautaire kaderregelingen vastgestelde maximumniveaus

Looptijd: Onbepaald

Datum van goedkeuring: 13. 12. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Baden-Wurtemberg)

Steunmaatregel nr.: N 586/94

Titel: Subsidieregeling voor hernieuwbare energie uit houtsnippers

Doelstelling: Steun voor investeringen in installaties voor de opwekking van energie met gebruikmaking van houtsnippers en voor verwarmingsnetten die op deze installaties zijn aangesloten

Rechtsgrond: Richtlijnenentwurf des Ministeriums für ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Forsten, Baden-Württemberg

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 2 miljoen DM (1,04 miljoen ecu) per jaar

Steunintensiteit: 20 % bruto, cumulatie tot 40 % voor kleine en middelgrote ondernemingen

Looptijd: 1995-1997

Datum van goedkeuring: 19. 12. 1994

Lid-Staat: Spanje (gemeente Madrid)

Steunmaatregel nr.: N 326/94

Titel: Technologisch ontwikkelingsprogramma

Doelstelling: Steun ten behoeve van de onderzoekactiviteiten van in Madrid gevestigde ondernemingen

Rechtsgrond: Orden de la Consejería de Economía

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 1,450 miljoen pta (9,1 miljoen ecu) (1994-1996):

- 1994: 2,9 miljoen ecu
- 1995: 3,1 miljoen ecu
- 1996: 3,1 miljoen ecu

Steunintensiteit: 50 % voor industrieel basisonderzoek; 25 % voor toegepast onderzoek en ontwikkeling.

Verhogingen: 10 % voor kleine en middelgrote ondernemingen en 10 % indien het project verband houdt met communautaire programma's voor onderzoek en ontwikkeling

Looptijd: 1994-1996

Voorwaarden:

- Jaarlijks verslag
- Kennisgeving van afzonderlijke steunverlening voor projecten met een waarde van meer dan 20 miljoen ecu (30 miljoen ecu voor Eureka-projecten met een nationale deelneming van meer dan 4 miljoen ecu)
- Kennisgeving van steunmaatregelen ten behoeve van ondernemingen in de automobielsector wanneer de kosten van het project de 12 miljoen ecu overschrijden

Datum van goedkeuring: 19. 12. 1994

Lid-Staat: Italië (Campanië)

Steunmaatregel nr.: N 351/94

Titel:

1. Maatregelen ten behoeve van het toerisme
2. Maatregelen ter ontwikkeling van het ambacht
3. Maatregelen ten behoeve van opleiding en werkgelegenheid in het ambacht
4. Maatregelen ter bevordering van de verkoop van producten van het ambacht
5. Maatregelen ten behoeve van ondernemingen in het ambacht
6. Maatregelen ter valorisatie van traditionele ambachtelijke producten

Doelstelling: Ontwikkeling van de toeristische sector en van het ambacht

Rechtsgrond: Leggi di delibera del Consiglio regionale

Uitgetrokken begrotingsmiddelen:

1. 18 miljard lire (9,3 miljoen ecu) voor 1994
2. 20 miljard lire (10,25 miljoen ecu) voor 1993 tot en met 1995
3. 2,5 miljard lire (1,28 miljoen ecu) voor 1994 tot en met 1996 (inclusief financiering door de Gemeenschap)
4. 2 miljard lire (1,1 miljoen ecu) voor 1993
5. — 2 miljard lire (1,1 miljoen ecu) voor 1993
 - 6 miljard lire (3 miljoen ecu) voor 1994 tot en met 1996
6. — 300 miljoen lire (154 000 ecu) voor 1993
 - 1,5 miljard lire (0,7 miljoen ecu) voor 1994 tot en met 1996

Steunintensiteit: Van 10 tot 60 % (brutosubsidie)

Looptijd: Tot en met 1996, met ingang van 1993 (zoals hierboven per geval is vermeld)

Datum van goedkeuring: 21. 12. 1994

Lid-Staat: Denemarken

Steunmaatregel nr.: N 666/94

Titel: Voorstel voor een wijziging van de Deense elektriciteitswet

Doelstelling: Steun voor herstructurering van het elektriciteitsbedrijf SEAS

Rechtsgrond: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning (indregning af tab ved sideordnede aktiviteter)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Circa 230 miljoen Dkr. (30 miljoen ecu)

Looptijd: Circa 15 jaar

Datum van goedkeuring: 21. 12. 1994

Lid-Staat: Frankrijk (Zes zones met een totale bevolking van minder dan 50 000 inwoners)

Steunmaatregel nr.: N 699/94

Titel: Zeer geringe wijzigingen met betrekking tot de zones die voor de PAT (ruimtelijke ordeningspremie) in aanmerking komen (zie steunmaatregel N 515/94 — PB nr. C 364 van 20. 12. 1994, blz. 6)

Doelstelling: Regionaal

Rechtsgrond: Décret relatif à la prime d'aménagement du territoire (PAT)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: Geen wijziging ten opzichte van steunmaatregel N 515/94

Steunintensiteit: 17 of 25 % bruto, al naar gelang van de zones

Looptijd: Onbepaald

Voorwaarden: Geen wijziging ten opzichte van steunmaatregel N 515/94

Datum van goedkeuring: 22. 12. 1994

Lid-Staat: Italië (Abruzzes)

Steunmaatregel nr.: N 369/94

Titel: Maatregelen op het gebied van het landbouwtoerisme

Doelstelling: Ontwikkeling van het landbouwtoerisme

Rechtsgrond: Disegno di legge della Giunta regionale

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 1994: 20,423 miljard lire (10,48 miljoen ecu)

Looptijd: 1994

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de Staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag

Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt

(94/C 390/04)

(Voor de EER relevante tekst)

Datum van goedkeuring: 27. 7. 1994

Lid-Staat: Italië

Steunmaatregel nr.: N 336/94

Titel: Steun voor de scheepsbouw

Doelstelling: Ondersteuning van de scheepsbouw

Rechtsgrond: Decreto legge n. 564 del 24. 12. 1993

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 45 miljard lire (24,1 miljoen ecu)

Steunintensiteit:

— Maximaal 9 % van de waarde van het contract

— Maximaal 4,5 % voor schepen met een waarde van minder dan 10 miljoen ecu

Looptijd: 1994

Datum van goedkeuring: 14. 9. 1994

Lid-Staat: Portugal

Steunmaatregel nr.: N 533/93

Titel: Steun aan „Siderurgia Nacional” voor sociale en milieudoelinden

Doelstelling: Aanvulling van de financiering van het herstructureringsplan van de onderneming op de overeenkomstig artikel 95 van het EGKS-Verdrag goedgekeurde steun

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 5,925 miljard esc. (30,06 miljoen ecu)

Looptijd: Tot 1997

Datum van goedkeuring: 14. 9. 1994

Lid-Staat: Italië

Steunmaatregel nr.: N 161/94

Doelstelling: Dekking van exploitatieverliezen van mijnen over het jaar 1992

Rechtsgrond: Legge n. 221/90

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 32 miljard lire (\pm 16,6 miljoen ecu)

Datum van goedkeuring: 27. 9. 1994

Lid-Staat: Italië

Steunmaatregel nr.: NN 66/93

Doelstelling: Onderzoek en ontwikkeling op het gebied van buisvormige stalen produkten

Rechtsgrond: Legge n. 46/82 „Interventi per i settori dell'economia di rilevanza nazionale”

Uitgetrokken begrotingsmiddelen:

— In aanmerking komende kosten: 18,334 miljard lire

— Steun: 1,857 miljard lire (960 000 ecu)

Steunintensiteit: < 10 %

Datum van goedkeuring: 27. 9. 1994

Lid-Staat: Italië

Steunmaatregel nr.: NN 67/93

Doelstelling: Onderzoek en ontwikkeling in de staalnijverheid

Rechtsgrond: Legge n. 46/82 „Interventi per i settori dell'economia di rilevanza nazionale”

Uitgetrokken begrotingsmiddelen:

— In aanmerking komende kosten: 45,325 miljard lire

— Steun: 4,409 miljard lire (2,3 miljoen ecu)

Steunintensiteit: < 10 %

Datum van goedkeuring: 27. 9. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Neder-Saksen)

Steunmaatregel nr.: N 303/94

Titel: Garantie voor een bankkrediet aan de onderneming Pleissner

Doelstelling: Verschaffen van de financiële middelen aan de onderneming voor de uitvoering van een herstructureringsplan

Rechtsgrond: Bürgschaftsrichtlinien des Landes Niedersachsen

Steunintensiteit: Garantie voor 80 % van een lening van 6 miljoen DM

Looptijd: Tot einde 1995

Datum van goedkeuring: 27. 9. 1994

Lid-Staat: België (Vlaanderen)

Steunmaatregel nr.: N 323/94

Titel: Subsidie, voor investeringen in milieumaatregelen, aan de onderneming ALZ

Doelstelling: Aanpassing van de bestaande installaties aan de nieuwe milieuwetgeving (Vlarem II) van 7 januari 1992

Rechtsgrond: Wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 45 796 000 Bfr.

Steunintensiteit: 8 % NSE

Looptijd: Vier jaar, te rekenen vanaf zes maanden na de beslissing tot goedkeuring van de steun

Datum van goedkeuring: 27. 9. 1994

Lid-Staat: België (Vlaanderen)

Steunmaatregel nr.: N 324/94

Titel: Subsidie, voor investeringen in milieumaatregelen, aan de onderneming Sidmar

Doelstelling: Aanpassing van de bestaande installaties aan de nieuwe milieuwetgeving (Vlarem II) van 7 januari 1992

Rechtsgrond: Wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 55 226 000 Bfr.

Steunintensiteit: 8 % NSE

Looptijd: Vier jaar, te rekenen vanaf zes maanden na de beslissing tot goedkeuring van de steun

Datum van goedkeuring: 12. 10. 1994

Lid-Staat: Griekenland

Steunmaatregel nr.: N 546/94

Titel: Steunverlening aan de scheepsbouw

Rechtsgrond: Κοινή υπουργική απόφαση αριθ. 1402/4027/2. 9. 1994 για την παράταση της ισχύος του προεδρικού διατάγματος 30512/1991 για ενισχύσεις στις ναυπηγήσεις σύμφωνα με την έβδομη οδηγία 90/684/EOK

Steunintensiteit: Zoals bepaalde in Zevende Richtlijn 90/684/EEG

Looptijd: Van 1 januari tot en met 31 december 1994

Datum van goedkeuring: 19. 10. 1994

Lid-Staat: Italië

Steunmaatregel nr.: N 133/94

Titel: Herstructurering van de Italiaanse ijzer- en staal-industrie

Doelstelling:

- a) Steun voor de sluiting van EGKS-ondernemingen
- b) Steun voor reconversie

Rechtsgrond: Legge n. 481 del 3. 8. 1994

Uitgetrokken begrotingsmiddelen: 790 miljard lire (410 miljoen ecu)

Looptijd: 1994/1996

Voorwaarden:

- a) Voorafgaande aanmelding van steun voor sluiting
- b) Voorafgaande aanmelding van steun voor reconversie

Datum van goedkeuring: 25. 10. 1994

Lid-Staat: Duitsland

Steunmaatregel nr.: NN 102/94

Titel: Toepassing van steunregelingen voor de scheepsbouw in 1994

Het betreft de volgende regelingen:

- garantieregelingen van Sleeswijk-Holstein, Bremen, Hamburg en Neder-Saksen
- Gemeinschaftsaufgabe
- Investitionszulagengesetz
- Onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's van de nationale overheid en van Sleeswijk-Holstein
- Renteloze leningen voor reders
- Speciale belastingfaciliteiten voor reders en investeerders in schepen

Doelstelling: Steunverlening aan de Duitse scheepsbouw

Steunintensiteit: Minder dan 9 %

Looptijd: 1994

Voorwaarden: Geen overschrijding van het gemeenschappelijk steunplafond door één enkele regeling noch in combinatie met andere steunregelingen

Datum van goedkeuring: 16. 11. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Steunzones in de voormalige DDR)

Steunmaatregel nr.: N 401/94

Titel: 22e en 23e kaderprogramma van het gezamenlijke programma „Verbetering van de regionale economische structuur”

Doelstelling: Verbetering van de regionale economische structuur

Rechtsgrond: Gesetz vom 6. 1. 1969 (BGBl. I, S. 1861), zuletzt geändert durch Gesetz vom 24. 6. 1991 (BGBl. I, S. 1336)

Uitgetrokken begrotingsmiddelen:

22e kaderprogramma: 9,9 miljard DM in 1993 (betalingskredieten), waarvan 89 % ten gunste van regio's in de voormalige DDR

23e kaderprogramma: 15,3 miljard DM in 1994 (vastlegingskredieten), waarvan 95 % ten gunste van regio's in de voormalige DDR

NB: Deze begrotingen betreffen EG- en EGKS-activiteiten en zijn reeds door de Commissie goedgekeurd

Steunintensiteit: 35 % bruto (met inbegrip van mogelijke cumulering van steun)

Looptijd: Het gezamenlijke programma is van onbepaalde duur; het 22e kaderprogramma betreft de periode van 1993 tot en met 1997 en het 23e de periode van 1994 tot en met 1998

Voorwaarden: Indiening van jaarlijks verslag; aanmelding van individuele gevallen van steunverlening

Datum van goedkeuring: 16. 11. 1994

Lid-Staat: Duitsland (Neder-Saksen)

Steunmaatregel nr.: N 533/94

Titel: Garantie voor een scheepsverbouwingscontract van de scheepswerf Mützelfeldt

Doelstelling: Verlening van een garantie voor een deel van de financiering van een scheepsverbouwingscontract

Rechtsgrond: Bürgschaftsrichtlinien der Küstenländer

Steunintensiteit: 4,4 % van de waarde van het contract vóór de steun

Looptijd: Vijf jaar

Voorwaarden: Er kan geen andere steun worden toegekend voor het contract

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor gewasbeschermingsmiddelen

(94/C 390/05)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(94) 579 def. — 94/0285(COD)

(Door de Commissie ingediend op 12 december 1994)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in het bijzonder artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

- (1) Overwegende dat het onderzoek op het gebied van de gewasbescherming bijdraagt tot de voortdurende verbetering van de plantaardige produktie;
- (2) Overwegende dat gewasbeschermingsmiddelen, met name die welke het resultaat van langdurig en kostbaar onderzoek zijn, in de Gemeenschap en in Europa slechts verder kunnen worden ontwikkeld, als zij onder een gunstige regeling vallen die voldoende bescherming biedt om dergelijk onderzoek aan te moedigen;
- (3) Overwegende dat de periode die verloopt tussen de indiening van een aanvraag voor een octrooi op een nieuw gewasbeschermingsmiddel en de toelating voor het op de markt brengen van dit gewasbeschermingsmiddel, momenteel de door het octrooi verleende effectieve bescherming terugbrengt tot een periode die ontoereikend is om de in het onderzoek gedane investeringen af te schrijven en de middelen te genereren die nodig zijn voor de voortzetting van onderzoek van hoge kwaliteit;
- (4) Overwegende dat deze omstandigheden leiden tot onvoldoende bescherming, zodat het onderzoek op het gebied van de gewasbescherming en het concurrentievermogen van deze sector worden benadeeld;
- (5) Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 1 februari 1993 ⁽¹⁾ betreffende een beleidsplan en ac-

tieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling de door de Commissie voorgestelde algemene benadering en strategie van het programma heeft goedgekeurd, waarin de onderlinge afhankelijkheid van de economische groei en de kwaliteit van het milieu wordt benadrukt; dat het voor een betere bescherming van het milieu derhalve noodzakelijk is dat het economische concurrentievermogen van de industrie wordt gehandhaafd; dat de verlening van een aanvullend beschermingscertificaat dan ook beschouwd kan worden als een positieve maatregel voor de bescherming van het milieu;

- (6) Overwegende dat op communautair niveau een uniforme oplossing moet worden gevonden om zo een heterogene ontwikkeling van de nationale wetgevingen te voorkomen, die uitloopt op nieuwe ongelijkheden die het vrije verkeer van gewasbeschermingsmiddelen in de Gemeenschap zouden kunnen belemmeren en daardoor de instelling en de werking van de interne markt rechtstreeks zouden kunnen aantasten; dat dit strookt met het subsidiariteitsbeginsel, zoals gedefinieerd in artikel 3 B van het EG-Verdrag;
- (7) Overwegende dat het derhalve nodig is voor gewasbeschermingsmiddelen waarvan het op de markt brengen is toegestaan, te voorzien in de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat dat de houder van een nationaal of Europees octrooi in elke Lid-Staat op dezelfde voorwaarden kan verkrijgen; dat een verordening dan ook het aangewezen rechtsinstrument is;
- (8) Overwegende dat de duur van de door het certificaat verleende bescherming zodanig moet worden vastgesteld dat daardoor voldoende effectieve bescherming mogelijk wordt; dat de houder zowel van een octrooi als van een certificaat daartoe in aanmerking moet kunnen komen voor een uitsluitend recht van ten hoogste vijftien jaar in totaal vanaf de afgifte van de eerste toelating voor het op de markt brengen van het betrokken gewasbeschermingsmiddel in de Gemeenschap;

⁽¹⁾ PB nr. C 138 van 17. 5. 1993, blz. 1.

- (9) Overwegende dat er niettemin in een zo complexe en gevoelige sector als die van de gewasbescherming rekening moet worden gehouden met alle belangen; dat met het oog hierop het certificaat niet voor een langere periode dan vijf jaar zou mogen worden afgegeven; dat de aldus verleende bescherming bovendien strikt beperkt moet zijn tot het produkt dat valt onder de toelating voor het als gewasbeschermingsmiddel op de markt brengen;
- (10) Overwegende dat een juist evenwicht eveneens de overhand moet hebben wat betreft het vaststellen van de overgangsregeling; dat deze regeling de gewasbeschermingsmiddelenindustrie van de Gemeenschap in staat moet stellen een deel van de achterstand in te lopen op haar belangrijkste concurrenten, met dien verstande dat de verwezenlijking van andere legitieme doelstellingen van het landbouwen milieubeleid op nationaal en communautair niveau geen gevaar mag lopen;
- (11) Overwegende dat uitsluitend een maatregel op communautair niveau kan leiden tot het bereiken van de nagestreefde doelstelling, die bestaat in het garanderen van een voldoende bescherming van de innovatie op het gebied van de gewasbescherming, waarbij een adequate werking van de interne markt van gewasbestrijdingsmiddelen gewaarborgd wordt;
2. „Stoffen”: chemische elementen of verbindingen daarvan, zoals die in de natuur voorkomen of zoals die industrieel worden vervaardigd, met inbegrip van alle verontreinigingen die onvermijdelijk bij het fabricageproces ontstaan.
3. „Werkzame stoffen”: stoffen of micro-organismen, met inbegrip van virussen, met een algemene of specifieke werking:
- 3.1. tegen schadelijke organismen,
of
- 3.2. op planten, delen van planten of plantaardige produkten.
4. „Preparaten”: mengsels of oplossingen bestaande uit twee of meer stoffen, waarvan tenminste één een werkzame stof is, en die voor gebruik als gewasbeschermingsmiddel zijn bestemd.
5. „Planten”: levende planten en levende delen van planten, met inbegrip van vers fruit en zaden.
6. „Plantaardige produkten”: van planten afkomstige produkten die geen of slechts eenvoudige bewerkingen zoals malen, drogen of persen hebben ondergaan, voor zover het geen planten zijn in de zin van punt 5.
7. „Schadelijke organismen”: organismen van het dieren- of plantenrijk en virussen, bacteriën, mycoplasma's of andere pathogenen die aan planten of plantaardige produkten schade kunnen veroorzaken.
8. „Produkt”: de werkzame stof zoals omschreven onder punt 3 of de samenstelling van werkzame stoffen van een gewasbeschermingsmiddel.
9. „Basisoctrooi”: een octrooi waardoor een produkt zoals omschreven onder punt 8 als zodanig of een preparaat zoals omschreven onder punt 4, dan wel een werkwijze voor de verkrijging van een produkt of een toepassing van een produkt beschermd wordt en dat door de houder ervan aangewezen wordt met het oog op de procedure voor de verkrijging van een certificaat.
10. „Certificaat”: het aanvullend beschermingscertificaat.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. „Gewasbeschermingsmiddelen”: werkzame stoffen en één of meer werkzame stoffen bevattende preparaten, in de vorm waarin zij aan de gebruiker worden geleverd en bestemd om:
- 1.1. planten of plantaardige produkten te beschermen tegen alle schadelijke organismen of de werking van dergelijke organismen te voorkomen, voor zover die stoffen of preparaten hierna niet anders worden gedefinieerd;
- 1.2. de levensprocessen van planten te beïnvloeden, voor zover het niet gaat om nutritieve stoffen (bij voorbeeld groeiregulators);
- 1.3. plantaardige produkten te bewaren, voor zover die stoffen of produkten niet onder bijzondere bepalingen van de Raad of van de Commissie inzake bewaarmiddelen vallen;
- 1.4. ongewenste planten te doden,
of
- 1.5. delen van planten te vernietigen of een ongewenste groei van planten af te remmen of te voorkomen.

Artikel 2

Werkingsfeer

Ieder op het grondgebied van een Lid-Staat door een octrooi beschermd produkt dat, voordat het op de markt wordt gebracht, volgens artikel 4 van Richtlijn 91/414/EEG⁽¹⁾ — of volgens een overeenkomstige bepaling van nationaal recht, indien het een gewasbeschermingsmiddel betreft waarvoor een aanvraag voor een toelating is ingediend vóór de inwerkingtreding van Richtlijn 91/414/EEG voor de betrokken Lid-Staat —

(¹) PB nr. L 230 van 19. 8. 1991.

als gewasbeschermingsmiddel aan een administratieve toelatingsprocedure onderworpen is, kan onder de voorwaarden van en in overeenstemming met de in deze verordening vervatte regels voorwerp van een certificaat zijn.

Artikel 3

Voorwaarden voor de verkrijging van het certificaat

Het certificaat wordt afgegeven, indien in de Lid-Staat waar de in artikel 7 bedoelde aanvraag wordt ingediend en op de datum van die aanvraag:

- a) het produkt wordt beschermd door een van kracht zijnd basisoctrooi,
- b) voor het produkt als gewasbeschermingsmiddel een van kracht zijnde toelating voor het op de markt brengen is verkregen op grond van artikel 4 van Richtlijn 91/414/EEG of een overeenkomstige bepaling van nationaal recht;
- c) voor het produkt niet eerder een certificaat is verkregen;
- d) de onder b) genoemde toelating de eerste toelating is voor het op de markt brengen van het produkt als gewasbeschermingsmiddel.

Artikel 4

Voorwerp van de bescherming

Binnen de grenzen van de door het basisoctrooi verleende bescherming strekt de door het certificaat verleende bescherming zich alleen uit tot het produkt dat valt onder de toelating voor het op de markt brengen van het overeenkomstige gewasbeschermingsmiddel, voor ieder gebruik van het produkt als gewasbeschermingsmiddel, waarvoor toelating is gegeven vóór de vervaldatum van het certificaat.

Artikel 5

Gevolgen van het certificaat

Onder voorbehoud van artikel 4 verleent het certificaat dezelfde rechten als die welke door het basisoctrooi worden verleend, en is het onderworpen aan dezelfde beperkingen en verplichtingen.

Artikel 6

Recht op het certificaat

Het recht op het certificaat geldt voor de houder van het basisoctrooi of diens rechtsopvolger.

Artikel 7

Aanvraag van het certificaat

1. Het certificaat moet worden aangevraagd binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het produkt als gewasbeschermingsmiddel de in artikel 3, onder b), vermelde toelating voor het op de markt brengen heeft verkregen.

2. Niettegenstaande lid 1 moet het certificaat, wanneer de toelating voor het op de markt brengen wordt afgegeven vóór de afgifte van het basisoctrooi, worden aangevraagd binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van afgifte van het octrooi.

Artikel 8

Inhoud van de aanvraag voor een certificaat

1. De aanvraag voor een certificaat moet bevatten:

- a) een verzoek om afgifte van het certificaat, waarin ten minste worden vermeld:
 - i) naam en adres van de aanvrager;
 - ii) naam en adres van de gemachtigde, indien van toepassing;
 - iii) nummer van het basisoctrooi en titel van de uitvinding;
 - iv) nummer en datum van afgifte van de eerste toelating voor het op de markt brengen van het produkt overeenkomstig artikel 3, onder b), alsmede, zo dit niet de eerste toelating voor het op de markt brengen in de Gemeenschap is, het nummer en de datum van de laatstgenoemde toelating;

b) een afschrift van de toelating voor het op de markt brengen, als genoemd in artikel 3, onder b), waarin het produkt geïdentificeerd is en die ten minste het nummer en de datum van de toelating bevat, alsook een samenvatting van de kenmerken van het produkt, opgesteld zoals bepaald in bijlage II, deel A.1 of B.1, van Richtlijn 91/414/EEG of in overeenkomstige bepalingen in de wetgeving van de Lid-Staat waar de aanvraag wordt ingediend;

c) indien de onder b) bedoelde toelating niet de eerste toelating voor het op de markt brengen van het produkt als gewasbeschermingsmiddel in de Gemeenschap is, vermelding van de chemische aanduiding van het produkt waarvoor aldus toelating is verleend, en van de wettelijke bepaling krachtens welke deze toelatingsprocedure heeft plaatsgehad, alsmede een afschrift van de bekendmaking van de toelating in het officiële publikatieblad of van enig ander document dat de verlangde gegevens bevat.

2. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat er voor de aanvraag van het certificaat een taks wordt betaald.

Artikel 9

Indiening van de aanvraag voor het certificaat

1. De aanvraag voor het certificaat moet worden ingediend bij de bevoegde dienst voor de industriële eigendom van de Lid-Staat waarin of waarvoor het basisoctrooi is afgegeven en de in artikel 3, onder b), bedoelde toelating voor het op de markt brengen is verkregen, tenzij de Lid-Staat hiertoe een andere instantie aanwijst.

2. De in lid 1 bedoelde autoriteit maakt bekend dat een certificaat is aangevraagd. De bekendmaking geschiedt in de vorm van een mededeling die ten minste de volgende gegevens moet bevatten:

- a) naam en adres van de aanvrager;
- b) nummer van het basisoctrooi;
- c) titel van de uitvinding;
- d) nummer en datum van de in artikel 3, onder b), genoemde toelating voor het op de markt brengen, alsmede het in die toelating geïdentificeerde produkt;
- e) indien van toepassing, nummer en datum van de eerste toelating voor het op de markt brengen in de Gemeenschap.

Artikel 10

Afgifte van het certificaat of afwijzing van de aanvraag voor het certificaat

1. Wanneer de aanvraag voor het certificaat en het produkt waarop de aanvraag betrekking heeft, aan de in deze verordening vervatte voorwaarden voldoen, geeft de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit het certificaat af.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 3, wijst de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit de aanvraag voor een certificaat af, indien de aanvraag of het produkt waarop de aanvraag betrekking heeft, niet voldoet aan de in deze verordening vervatte voorwaarden.

3. Indien de aanvraag voor een certificaat niet voldoet aan de in artikel 8 genoemde vereisten, verzoekt de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit de aanvrager om binnen de hem gegeven termijn de vastgestelde gebreken te herstellen of het verschuldigde bedrag te voldoen.

4. Indien niet binnen de voorgeschreven termijn overeenkomstig het in lid 3 bedoelde verzoek de vastgestelde gebreken zijn hersteld of alsnog is betaald, wordt de aanvraag verworpen.

5. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat de afgifte van het certificaat door de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit zonder onderzoek van de in artikel 3, onder c) en d), vastgelegde voorwaarden plaatsvindt.

Artikel 11

Publikatie

1. De in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit maakt bekend dat een certificaat is verleend, waarbij ten minste de volgende gegevens moeten worden vermeld:

- a) naam en adres van de houder van het certificaat;
- b) nummer van het basisoctrooi;

c) titel van de uitvinding;

d) nummer en datum van de in artikel 3, onder b), genoemde toelating voor het op de markt brengen, alsmede het in die toelating geïdentificeerde produkt;

e) indien van toepassing, nummer en datum van de eerste toelating voor het op de markt brengen in de Gemeenschap;

f) duur van het certificaat.

2. De in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit maakt bekend dat de aanvraag van een certificaat is afgewezen, waarbij ten minste de in artikel 9, lid 2, bedoelde gegevens moeten worden vermeld.

Artikel 12

Jaarlijkse taksen

De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat voor het certificaat jaarlijks een taks dient te worden betaald.

Artikel 13

Duur van het certificaat

1. Het certificaat geldt vanaf het verstrijken van de wettelijke duur van het basisoctrooi, voor een duur die gelijk is aan de periode die is verstreken tussen de datum van de aanvraag voor het basisoctrooi en de datum van de eerste toelating voor het op de markt brengen in de Gemeenschap, verminderd met een periode van vijf jaar.

2. Niettegenstaande het bepaalde in lid 1 kan de duur van het certificaat ten hoogste vijf jaar bedragen, gerekend vanaf de datum waarop het is ingegaan.

Artikel 14

Verval van het certificaat

Het certificaat vervalt:

- a) aan het einde van de in artikel 13 genoemde duur;
- b) indien de houder van het certificaat er afstand van doet;
- c) indien de op grond van artikel 12 vastgestelde jaarlijkse taks niet tijdig is voldaan;
- d) indien en zolang als het door het certificaat beschermde produkt ten gevolge van intrekking van de desbetreffende toelating of toelatings voor het op de markt brengen op grond van artikel 4 van Richtlijn 91/414/EEG of overeenkomstige bepalingen van nationaal recht niet meer op de markt mag worden gebracht. De in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit kan ambtshalve of op verzoek van een derde over het verval van het certificaat beslissen.

*Artikel 15***Nietigheid van het certificaat**

1. Het certificaat is nietig:
 - a) indien het in strijd met artikel 3 is afgegeven;
 - b) indien het basisoctrooi vóór de afloop van zijn wettige duur is vervallen;
 - c) indien het basisoctrooi nietig is verklaard of zodanig beperkt wordt dat het produkt waarvoor het certificaat is afgegeven, niet meer onder de conclusies van het basisoctrooi valt, of indien er na verval van het basisoctrooi nietigheidsgronden bestaan die nietigverklaring of beperking gerechtvaardigd zouden hebben.
2. Een ieder kan een verzoek of een vordering tot nietigverklaring van het certificaat instellen bij de instantie die krachtens de nationale wetgeving bevoegd is het overeenkomstige basisoctrooi nietig te verklaren.

*Artikel 16***Publikatie van het verval of de nietigheid**

Indien het certificaat krachtens artikel 14, onder b), c) of d), vervalt of overeenkomstig artikel 15 nietig is, maakt de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit dit bekend.

*Artikel 17***Rechtsmiddelen**

Tegen de besluiten van de in artikel 9, lid 1, bedoelde autoriteit of van de in artikel 15, lid 2, bedoelde instantie, die uit hoofde van deze verordening worden genomen, staan dezelfde rechtsmiddelen open als die waarin de nationale wetgeving tegen soortgelijke besluiten op het gebied van nationale octrooien voorziet.

*Artikel 18***Procedure**

1. Voor zover deze verordening geen procedurebepalingen bevat, gelden voor het certificaat de procedurebepalingen die uit hoofde van de nationale wetgeving op het desbetreffende basisoctrooi van toepassing zijn, tenzij de nationale wetgeving met betrekking tot certificaten specifieke procedurebepalingen bevat.
2. Niettegenstaande lid 1 kan tegen een afgegeven certificaat geen oppositieprocedure ingesteld worden.

OVERGANGSBEPALINGEN*Artikel 19*

1. Voor elk produkt dat op de datum van inwerkingtreding van deze verordening wordt beschermd door een van kracht zijnd basisoctrooi en waarover een eerste toelating voor het als gewasbeschermingsmiddel op de markt brengen in de Gemeenschap is verkregen na 1 januari 1985 op grond van artikel 4 van Richtlijn 91/414/EEG of een overeenkomstige bepaling van nationaal recht, kan een certificaat worden afgegeven.

2. De aanvraag voor een certificaat als bedoeld in lid 1 moet binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden ingediend.

SLOTBEPALING*Artikel 20***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking drie maanden na haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen

(94/C 390/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(94) 558 def. — 94/0286(COD)

(Door de Commissie ingediend op 19 december 1994)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

Overwegende dat in het kader van de interne markt maatregelen dienen te worden vastgesteld; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd,

Overwegende dat het eerste actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu ⁽²⁾, waaraan de Raad op 22 november 1973 zijn goedkeuring heeft gehecht, ertoe maande rekening te houden met de laatste vorderingen op wetenschappelijk gebied in de strijd tegen de luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen en de reeds vastgestelde richtlijnen in die zin aan te passen; dat overeenkomstig het vijfde actieprogramma, waarvan de algemene benadering door de Raad bij zijn resolutie van 1 februari 1993 ⁽³⁾ is goedgekeurd, extra inspanningen moeten worden geleverd met het oog op een aanzienlijke verlaging van het huidige niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen;

Overwegende dat de beoogde doelstellingen, namelijk vermindering van verontreinigende emissies door motorvoertuigen en de totstandbrenging en werking van de interne markt voor motorvoertuigen, niet op afdoende wijze door de Lid-Staten afzonderlijk kunnen worden verwezenlijkt; dat deze derhalve beter kunnen worden verwezenlijkt door de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door motorvoertuigen;

Overwegende dat erkend wordt dat de ontwikkeling van het vervoer in de Gemeenschap een toenemende belasting van het milieu heeft meegebracht; dat een aantal officiële prognoses over de stijging van het verkeersaanbod

lager zijn gebleken dan de actuele cijfers; dat derhalve strenge emissienormen voor alle motorvoertuigen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie een Europees programma inzake emissies, brandstoffen en motortechnologie (EPEFE) heeft opgesteld; dat dit programma ten doel heeft ervoor te zorgen dat de voorstellen voor toekomstige richtlijnen op het gebied van verontreinigende emissies gebaseerd zijn op de best mogelijke oplossingen voor zowel de consument als de economie; dat het programma de verontreiniging betreft die door zowel het voertuig als de brandstof waarmee het wordt aangedreven, wordt veroorzaakt;

Overwegende dat Richtlijn 70/220/EEG van de Raad ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/12/EG ⁽⁵⁾ betreffende maatregelen tegen luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen, een van de bijzondere richtlijnen van de EEG-typegoedkeuringsprocedure is, die is ingesteld bij Richtlijn 70/156/EEG van de Raad ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/81/EEG van de Commissie ⁽⁷⁾;

Overwegende dat in Richtlijn 70/220/EEG grenswaarden zijn vastgesteld voor de emissies van koolmonoxide en onverbrande koolwaterstoffen die van motoren van deze voertuigen afkomstig zijn; dat deze grenswaarden voor de eerste maal bij Richtlijn 74/290/EEG van de Raad ⁽⁸⁾ zijn verlaagd en overeenkomstig Richtlijn 77/102/EEG van de Commissie ⁽⁹⁾ zijn aangevuld met grenswaarden voor de toegestane emissie van stikstofdioxiden; dat de grenswaarden voor deze drie soorten verontreinigingen achtereenvolgens zijn verlaagd bij Richtlijn 78/665/EEG van de Commissie ⁽¹⁰⁾ en Richtlijnen 83/351/EEG ⁽¹¹⁾ en 88/76/EEG ⁽¹²⁾ van de Raad; dat bij Richtlijn 88/436/EEG van de Raad ⁽¹³⁾ grenswaarden voor de emissie van verontreinigende deeltjes door dieselmotoren zijn ingevoerd en bij Richtlijn 89/458/EEG van de Raad ⁽¹⁴⁾ strengere Europese normen voor de uit-

⁽¹⁾ PB nr. L 76 van 6. 4. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 42.

⁽³⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 264 van 23. 10. 1993, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB nr. L 159 van 15. 6. 1974, blz. 61.

⁽⁶⁾ PB nr. L 32 van 3. 2. 1977, blz. 32.

⁽⁷⁾ PB nr. L 223 van 14. 8. 1978, blz. 48.

⁽⁸⁾ PB nr. L 197 van 20. 7. 1983, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB nr. L 36 van 9. 2. 1988, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 214 van 6. 8. 1988, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 201 van 26. 7. 1993, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 138 van 17. 5. 1993, blz. 1.

stoot van verontreinigende gassen door auto's met een cilinderinhoud van minder dan 1 400 cm³; dat deze normen zijn uitgebreid tot alle personenauto's, ongeacht de cilinderinhoud ervan, op basis van een verbeterde Europese testprocedure met een rijcyclus buiten de bebouwde kom; dat voorschriften betreffende de verdampingsemis-sie en de duurzaamheid van de emissiebeperkende voertuigonderdelen alsmede strengere normen voor emissies van verontreinigende deeltjes door auto's met een dieselmotor bij Richtlijn 91/441/EEG van de Raad (¹) zijn ingevoerd; dat personenauto's bestemd voor het vervoer van meer dan zes passagiers of met een maximummassa van meer dan 2 500 kg, lichte bedrijfsvoertuigen en terreinvoertuigen, die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 70/220/EEG vallen, bij Richtlijn 93/59/EEG van de Raad (²) aan even strenge normen zijn onderworpen als die voor personenauto's, rekening houdend met de specifieke kenmerken van deze voertuigen; dat de normen voor personenauto's nog scherper zijn gesteld bij Richtlijn 94/12/EEG, waarbij tevens een nieuwe methode is ingevoerd voor controle op de overeenstemming van de productie; dat het noodzakelijk is de normen voor lichte bedrijfsvoertuigen met die voor personenauto's in overeenstemming te brengen ten einde deze opnieuw ten minste even stringent te doen zijn als die voor personenauto's;

Overwegende dat uit het door de Commissie op dit terrein verrichte werk is gebleken dat de beste technologieën waarover de industrie in de Gemeenschap thans beschikt, verder kunnen worden geperfectioneerd zodat lichte bedrijfsvoertuigen aan aanzienlijk verlaagde emissiegrenswaarden kunnen voldoen; dat de voorgestelde normen voor zowel de goedkeuring van nieuwe voertuigtypen als de controle op de overeenstemming van de productie zullen gelden, daar de gewijzigde methode voor bemonstering en statistische beoordeling het mogelijk maakt de toleranties in de grenswaarden van vorige stadia van Richtlijn 70/220/EEG te laten vallen;

Overwegende dat de Commissie de haalbaarheid van de samenvoeging van de voertuigcategorieën II en III heeft onderzocht alsook de werkelijke rij-omstandigheden van lichte bedrijfsvoertuigen, in en buiten bebouwde kom, rekening houdend met de bijzondere kenmerken van deze voertuigen;

Overwegende dat de Lid-Staten de mogelijkheid dient te worden geboden om door middel van fiscale stimuleringsmaatregelen het in de handel brengen van voertuigen die aan de communautaire voorschriften voldoen, te bespoedigen; dat deze stimuleringsmaatregelen in overeenstemming moeten zijn met het Verdrag en aan een aantal voorwaarden moeten voldoen om verstoring van de interne markt te voorkomen; dat de bepalingen van deze richtlijn het recht van de Lid-staten om emissies van verontreinigende en andere stoffen in de berekeningsgrondslag van de motorrijtuigenbelastingen te verdisconteren, onverlet laten;

(¹) PB nr. L 242 van 30. 8. 1991, blz. 1.

(²) PB nr. L 186 van 28. 7. 1993, blz. 21.

Overwegende dat de krachtens deze richtlijn opgelegde verplichting tot voorafgaande kennisgeving geen afbreuk doet aan verplichtingen tot voorafgaande kennisgeving die krachtens andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht, met name artikel 93, lid 3, van het Verdrag, gelden;

Overwegende dat de Raad uiterlijk op 30 december 1997 de eisen voor „fase 2000” dient vast te stellen op basis van een voorstel dat de Commissie uiterlijk op 30 juni 1996 zal indienen en dat dit voorstel tot een aanzienlijke vermindering van de emissies van lichte bedrijfsvoertuigen dient te leiden;

Overwegende dat de maatregelen tot vermindering van de uitlaatemissies in het jaar 2000 een onderdeel moeten vormen van een veelzijdiger aanpak welke alle maatregelen omvat die de door het wegverkeer veroorzaakte luchtverontreiniging kunnen verminderen; dat alle parameters waarvan is vastgesteld dat zij een aanzienlijke invloed op deze verontreiniging hebben, in artikel 4 van Richtlijn 94/12/EG zijn opgenomen; dat de Commissie zich zal belasten met het noodzakelijke onderzoek naar de technologische, milieu- en rendabiliteitsaspecten, ten einde vóór eind juni 1996 gekwantificeerde doelstellingen voor de communautaire maatregelen voor het jaar 2000 aan te geven.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Richtlijn 70/220/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

1. Met ingang van 1 oktober 1995 aanvaarden de Lid-Staten de naleving van de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, voor de doeleinden van artikel 4, lid 1, en van artikel 7, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG.

2. Met ingang van 1 januari 1996 voor motorvoertuigen van categorie I en met ingang van 1 januari 1997 voor motorvoertuigen van de categorieën II en III verlenen de Lid-Staten, om redenen in verband met de luchtverontreiniging door emissies, voor een type motorvoertuig:

- niet meer de EEG-goedkeuring overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG,
- noch de nationale goedkeuring, tenzij een beroep wordt gedaan op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,

indien niet aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn, is voldaan.

3. Met ingang van 1 januari 1997 voor motorvoertuigen van categorie I en met ingang van 1 januari 1998 voor motorvoertuigen van de categorieën II en III:

- beschouwen de Lid-Staten certificaten van overeenstemming waarvan nieuwe motorvoertuigen overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG vergezeld gaan, niet langer als geldig voor de doeleinden van artikel 7, lid 1, van die richtlijn en
- weigeren de Lid-Staten de registratie, de verkoop en het in het verkeer brengen van nieuwe motorvoertuigen die niet vergezeld gaan van een certificaat van overeenstemming overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG, tenzij een beroep wordt gedaan op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,

om redenen in verband met de luchtverontreiniging door emissies, indien niet aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn, is voldaan.

Voor voertuigen met een vermogen/massaverhouding van ten hoogste 30 kW/t^(*) en met een maximumsnelheid van ten hoogste 130 km/h gelden in plaats van de in het inleidend zinsdeel van de eerste alinea genoemde data die van 1 januari 1998, respectievelijk 1 januari 1999.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen alleen met betrekking tot motorvoertuigen die voldoen aan Richtlijn 70/220/EEG, als gewijzigd bij de onderhavige richtlijn, fiscale stimuleringsmaatregelen treffen. Deze maatregelen dienen in overeenstemming te zijn met de bepalingen van het Verdrag en aan de volgende voorwaarden te voldoen:

- zij gelden voor alle nieuwe voertuigen die in een Lid-Staat in de handel worden gebracht en die vervroegd aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn, voldoen;
- zij vervallen zodra de in artikel 2, lid 3, bedoelde emissiegrenswaarden voor nieuwe motorvoertuigen van kracht worden;
- zij vertegenwoordigen voor elke type motorvoertuig een bedrag dat lager ligt dan de bijkomende kosten van de technische oplossingen die toepassing hebben

(*) Gebaseerd op de technische toelaatbare maximummassa volgens fabrieksopgave.

gevonden om aan de vastgestelde waarden te voldoen, en van de installatie ervan op het voertuig.

De Commissie wordt tijdig in kennis gesteld van het voornemen om de in de eerste alinea bedoelde fiscale stimuleringsmaatregelen in te voeren of te wijzigen, zodat zij haar opmerkingen kan maken.

Artikel 4

De Raad neemt op de in het Verdrag voorgeschreven wijze uiterlijk op 31 december 1997 een besluit over de door de Commissie uiterlijk op 30 juni 1996 in te dienen voorstellen voor een verdere fase van de communautaire maatregelen tegen de door de emissies van motorvoertuigen veroorzaakte luchtverontreiniging. Deze maatregelen zullen van toepassing zijn voor het tijdvak vanaf het jaar 2000.

In deze voorstellen gaat de Commissie te werk op de in artikel 4 van Richtlijn 94/12/EG aangegeven wijze.

Artikel 5

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 oktober 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE

WIJZIGINGEN VAN DE BIJLAGEN VAN RICHTLIJN 70/220/EEG ALS GEWIJZIGD BIJ
RICHTLIJN 93/59/EEG

De tabel van punt 5.3.1.4 wordt vervangen door:

„Voertuigcategorie/ klasse		Referentiemassa	Grenswaarden				
			Massa koolmonoxide		Gecombineerde massa koolwaterstoffen en stikstofoxiden		Deeltjesmassa
Categorie	Klasse	MR (kg)	L ₁ (g/km)		L ₂ (g/km)		L ₃ (g/km)
			Benzine	Diesel	Benzine	Diesel (*)	Diesel
M (*)		alle	2,2	1,0	0,5	0,7	0,08
N ₁ (*)	I	MR ≤ 1 250	2,2	1,0	0,5	0,7	0,08
	II	1 250 < MR ≤ 1 700	4,0	1,25	0,7	1,1	0,14
	III	1 700 < MR	5,0	1,5	0,8	1,3	0,20

(*) Tot en met 30 september 1999 gelden voor voertuigen met dieselmotoren met directe inspuiting de volgende grenswaarden:

	L ₂	L ₃
— categorie M (*) en N ₁ (*), I:	0,9	0,10
— categorie N ₁ (*), II:	1,4	0,19
— categorie N ₁ (*), III:	1,7	0,25

(*) Met uitzondering van:

- voertuigen bestemd voor het vervoer van meer dan zes personen, inclusief de bestuurder,
- voertuigen met een maximummassa van meer dan 2 500 kg.

(*) Alsmede de in noot 2 gespecificeerde voertuigen van categorie M.”

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende normen voor de energie-efficiëntie van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan

(94/C 390/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(94) 521 def. — 94/0272(COD)

(Door de Commissie ingediend op 18 januari 1995)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het belangrijk is de geleidelijke toestandbrenging van de interne markt te bevorderen; dat de interne markt een ruimte zonder grenzen vormt waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat de Lid-Staten in de resolutie van de Raad van 15 januari 1985 betreffende de verbetering van de energiebesparingsprogramma's van de Lid-Staten⁽¹⁾ worden uitgenodigd hun inspanningen ter bevordering van een rationeler energiegebruik voort te zetten en, in voorkomend geval, te intensiveren door het uitwerken van een geïntegreerd energiebesparingsbeleid;

Overwegende dat in de resolutie van de Raad van 16 september 1986⁽²⁾ wordt gevraagd om nieuwe doelstellingen op het gebied van het energiebeleid tot 1995, om convergentie van het beleid van de Lid-Staten en met name om verbetering van het rendement van de uiteindelijke energievraag (de verhouding tussen de uiteindelijke energievraag en het Bruto Nationaal Produkt (BNP)) tegen 1995 met ten minste 20 %;

Overwegende dat huishoudelijke koelapparatuur een groot aandeel heeft in het elektriciteitsverbruik van gezinnen in de Gemeenschap en dus in het totale elektriciteitsverbruik; dat het elektriciteitsverbruik van de verschillende in de Gemeenschap verhandelde modellen koelapparaten met hetzelfde volume en dezelfde kenmerken, met andere woorden de energie-efficiëntie ervan, sterk uiteenloopt;

Overwegende dat sommige Lid-Staten op het punt staan maatregelen te nemen in verband met de doeltreffendheid van koelkasten en diepvriezers voor huishoudelijk gebruik, die van zodanige aard zijn dat ze hinderpalen

kunnen doen ontstaan bij de handel in deze produkten binnen de Gemeenschap;

Overwegende dat het passend is bij het nemen van maatregelen ter harmonisatie van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten op het gebied van volksgezondheid, veiligheid, milieubescherming en consumentenbescherming uit te gaan van een hoog beschermingsniveau; dat deze richtlijn een hoog niveau van bescherming biedt, zowel voor het milieu als voor de verbruikers, doordat ze een gevoelige stijging van het energierendement van deze toestellen als doelstelling heeft;

Overwegende dat de Gemeenschap bevoegd is dergelijke maatregelen te treffen en dat de eisen van deze richtlijn niet verder gaan dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken, zodat wordt voldaan aan de bepalingen van artikel 3 B van het Verdrag;

Overwegende dat de Gemeenschap krachtens artikel 130 R van het Verdrag dient bij te dragen tot de bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu en tot een behoedzaam en rationeel gebruik van de natuurlijke hulpbronnen; dat elektriciteitsproductie en -verbruik ongeveer 30 % van de door de mens veroorzaakte kooldioxide (CO₂)-uitstoot en ongeveer 35 % van het primaire energieverbruik in de Gemeenschap tot gevolg hebben en dat deze percentages oplopen;

Overwegende dat Beschikking 89/364/EEG van de Raad⁽³⁾ betreffende een communautair actieprogramma ten behoeve van een efficiënter elektriciteitsgebruik als tweeledig doel heeft om de consumenten aan te sporen tot het kiezen voor uitrusting en apparatuur met hoog elektrisch rendement en om een verdere verbetering van de efficiëntie van uitrusting en apparatuur te stimuleren;

Overwegende dat de Raad op 29 oktober 1990 als doelstelling heeft vastgelegd om tegen het jaar 2000 de uitstoot van kooldioxide (CO₂) in de Gemeenschap te stabiliseren op het niveau van 1990;

Overwegende dat de Raad bij zijn Beschikking 91/565/EEG⁽⁴⁾ een programma heeft vastgesteld (het SAVE-programma) met als bedoeling de energie-efficiëntie in de Gemeenschap te steunen en te bevorderen;

⁽¹⁾ PB nr. C 20 van 22. 1. 1985, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 241 van 25. 9. 1986, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 157 van 9. 6. 1989, blz. 32.

⁽⁴⁾ PB nr. L 307 van 8. 11. 1991, blz. 34.

Overwegende dat de voorzieningen ter verhoging van de energie-efficiëntie die in de modellen van koelapparatuur met hoog rendement zijn ingebouwd, de produktiekosten daarvan niet buitensporig doen stijgen en dat dergelijke voorzieningen dankzij de uitgespaarde elektriciteit in enkele jaren of minder worden terugverdiend; dat bij deze berekening geen rekening is gehouden met het extra voordeel van de vermeden externe kosten voor de elektriciteitsproductie, bij voorbeeld de uitstoot van kooldioxide (CO₂) en andere verontreinigende stoffen;

Overwegende dat dankzij Richtlijn 92/75/EEG van de Raad (*) (de kaderrichtlijn) en Richtlijn 94/2/EG van de Commissie (**) (de toepassingsrichtlijn) betreffende de vermelding van het energieverbruik op de etikettering en in de standaardproduktinformatie van huishoudelijke apparaten, de consument zich meer bewust zal worden van de energie-efficiëntie van huishoudelijke koelapparatuur; dat deze maatregel derhalve ook de concurrentie zal bevorderen op het gebied van apparaten met een hogere energie-efficiëntie dan vereist krachtens de bij deze richtlijn vastgestelde normen; dat het verstrekken van informatie aan de consument, indien geen normen worden vastgesteld, slechts kan leiden tot een gedeeltelijke verbetering van de gemiddelde totale efficiëntie van de verkochte apparaten;

Overwegende dat deze richtlijn, die tot doel heeft de technische belemmeringen voor de verbetering van de energie-efficiëntie van huishoudelijke koelapparatuur op te heffen, aan de bij de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 (***) vastgestelde „nieuwe aanpak” moet voldoen, waarin specifiek is neergelegd dat de harmonisatie van de wetgevingen beperkt is tot de vaststelling, door middel van richtlijnen, van de essentiële eisen waaraan in de handel gebrachte produkten moeten voldoen;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met Besluit 93/465/EEG van de Raad (*) betreffende de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures die in de richtlijnen voor technische harmonisatie worden gebruikt;

Overwegende dat in het belang van de internationale handel waar passend internationale normen moeten worden gebruikt; dat het elektriciteitsverbruik van koelapparatuur wordt gemeten aan de hand van norm EN 153 van mei 1990 van de Europese Commissie voor Normalisatie, die op een internationale norm is gebaseerd;

Overwegende dat op huishoudelijke koelapparatuur die voldoet aan de energie-efficiëntienormen van deze richtlijn, de CE-markering en de daarbij behorende informatie dienen te worden aangebracht opdat zij in de Gemeenschap in het vrije handelsverkeer kan worden gebracht en overeenkomstig haar bestemming in gebruik kan worden genomen;

(*) PB nr. L 297 van 13. 10. 1992, blz. 16.

(**) PB nr. L 45 van 17. 2. 1994, blz. 1.

(***) PB nr. C 136 van 4. 6. 1985, blz. 1.

(*) PB nr. L 220 van 30. 8. 1993, blz. 23.

Overwegende dat onder deze richtlijn uitsluitend huishoudelijke koelapparatuur voor het bewaren van levensmiddelen valt (met uitzondering van apparaten met een verwaarloosbaar aandeel in het totale energieverbruik), met andere woorden huishoudelijke koelapparatuur die op het net wordt aangesloten; dat koelapparatuur voor commerciële doeleinden in veel meer verschillende vormen voorkomt en dus niet onder het toepassingsgebied van deze richtlijn kan vallen,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op huishoudelijke koelkasten, bewaarruimten voor bevroren levensmiddelen, diepvriezers en combinaties daarvan, welke op het elektrische net worden aangesloten, als omschreven in bijlage I (hierna koelapparatuur genoemd). Koelapparatuur waarvan de werking op het absorptieprincipe is gebaseerd, valt evenwel niet onder het toepassingsgebied van deze richtlijn.

Artikel 2

De Lid-Staten nemen alle passende maatregelen om ervoor te zorgen dat onder deze richtlijn vallende koelapparatuur slechts in de handel mag worden gebracht en in gebruik genomen wanneer het elektriciteitsverbruik van het type waartoe het desbetreffende apparaat behoort, niet groter is dan het maximaal toegelaten elektriciteitsverbruik als berekend overeenkomstig de procedure van bijlage I. Verschillende koelapparaten worden beschouwd als behorend tot eenzelfde type, in deze richtlijn „type apparaat” genoemd, wanneer zij worden geproduceerd door dezelfde fabrikant (of onder licentie door een andere fabrikant) en slechts van elkaar te onderscheiden zijn op punten die hun energieverbruik nauwelijks beïnvloeden.

Artikel 3

1. De Lid-Staten verbieden, beperken noch belemmeren op hun grondgebied het in de handel brengen en de ingebruikneming van koelapparatuur waarop de CE-markering, die aangeeft dat het apparaat voldoet aan alle bepalingen van deze richtlijn, is aangebracht.

2. De Lid-Staten gaan uit van de veronderstelling dat koelapparatuur waarop de krachtens artikel 5 vereiste CE-markering is aangebracht, voldoet aan alle bepalingen van deze richtlijn.

3. De Lid-Staten verhinderen niet dat koelapparatuur die niet aan deze richtlijn voldoet, op handelsbeurzen, tentoonstellingen, demonstraties enz. wordt tentoongesteld op voorwaarde dat een zichtbaar kenteken duidelijk aangeeft dat de desbetreffende apparatuur niet conform

is en niet te koop wordt aangeboden voordat ze door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde in overeenstemming met de richtlijn is gebracht.

Artikel 4

De met het oog op het aanbrengen van de CE-markering te volgen procedures ter beoordeling van de conformiteit van een bepaald type koelapparatuur, zijn aangegeven in bijlage II.

Artikel 5

De CE-markering bestaat uit de initialen CE. De vorm van de te gebruiken markering is aangegeven in bijlage III. De CE-markering wordt duidelijk en goed zichtbaar op de koelapparatuur aangebracht.

Artikel 6

1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat de CE-markering ten onrechte is aangebracht, ontstaat voor de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde de verplichting om onder de door deze Lid-Staat gestelde voorwaarden het produkt in overeenstemming te brengen met de richtlijn en aan de overtreding een einde te maken;

2. Indien de tekortkoming blijft bestaan, treft de Lid-Staat alle nodige maatregelen om het in de handel brengen van het bewuste produkt te beperken of te verbieden dan wel het uit de handel te laten nemen.

Artikel 7

Elk besluit dat ter uitvoering van deze richtlijn wordt genomen en tot gevolg heeft dat beperkingen worden opgelegd aan het op de markt brengen en/of de ingebruikneming van koelapparatuur, moet nauwkeurig worden gemotiveerd. Van dit besluit wordt zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan de betrokkenen, met vermelding van de mogelijkheden van beroep krachtens de in die Lid-Staat geldende wetgeving en van de termijnen binnen welke dat beroep moet worden ingesteld.

Artikel 8

Binnen een termijn van vier jaar vanaf de vaststelling van deze richtlijn evalueert de Commissie in overleg met de betrokken partijen de reeds behaalde en nog te verwachten resultaten. Op basis van deze evaluatie bepaalt de Commissie of het nodig is een nieuw voorstel voor com-

munautaire regelgeving met daarin een tweede reeks energie-efficiëntienormen voor huishoudelijke koelapparatuur vast te stellen. Wanneer een dergelijk voorstel wordt ingediend, worden die normen, alsmede het tijdschema voor hun inwerkingtreding, gebaseerd op energie-efficiëntieniveaus die in het licht van de bij indiening van het voorstel geldende omstandigheden economisch en technisch gerechtvaardigd zijn. Bedoeld voorstel kan ook andere bepalingen omvatten die noodzakelijk worden geacht om de doeltreffendheid van de richtlijn te verbeteren.

Artikel 9

[uitgaande van vaststelling door het Parlement en de Raad begin 1995]

1. Vóór 1 januari 1996 dragen de Lid-Staten zorg voor de vaststelling en bekendmaking van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De Lid-Staten passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2000.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. Tot 1 januari 2000 staan de Lid-Staten het in de handel brengen en/of de ingebruikneming toe van koelapparatuur die voldoet aan de op het tijdstip van vaststelling van deze richtlijn in de Lid-Staten vigerende regelgeving.

Artikel 10

Deze richtlijn wordt van kracht op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

Procedures voor de berekening van het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik voor een bepaald type koelapparaat en voor de controle van de overeenstemming met deze norm

Het elektriciteitsverbruik van koelapparatuur (dat kan worden uitgedrukt in kWh per 24 uur) hangt af van de categorie waartoe het behoort (bij voorbeeld koelkast met één-ster-vriesruimte, diepvrieskist enz.) en het volume en de energie-efficiëntie ervan (bij voorbeeld isolatiedikte, compressor-efficiëntie enz.). De energie-efficiëntienormen moeten daarom worden vastgesteld aan de hand van de voornaamste externe factoren die het energieverbruik beïnvloeden, namelijk de categorie waartoe het apparaat behoort en de inhoud ervan. Om die reden wordt het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik van een bepaald type koelapparaat (*) gedefinieerd met behulp van een lineaire vergelijking waarin het volume van het apparaat een parameter is, en gelden voor elke categorie apparaten verschillende vergelijkingen.

Om het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik van een bepaald type apparaat te kunnen berekenen, moet het derhalve eerst bij de passende categorie worden ingedeeld. Deze categorieën zijn:

<i>Categorie</i>	<i>Beschrijving</i>
1	Koelkast zonder vriesruimte (†)
2	Koelkast met vriesruimte met 1 ster
3	Koelkast met vriesruimte met 2 sterren
4	Koelkast met vriesruimte met 3 sterren
5	Koel-vrieskast met 4 sterren
6	Koel-kelderkast
7	Diepvrieskist
8	Diepvrieskast

Aangezien koelapparatuur bestaat uit meerdere ruimten waarin een verschillende temperatuur heerst (wat het energieverbruik vanzelfsprekend zal beïnvloeden), wordt het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik in de praktijk gedefinieerd als een functie van het gecorrigeerd volume, waarbij het gecorrigeerd volume de gewogen som is van de volumes van de verschillende ruimten.

In de zin van deze richtlijn wordt het gecorrigeerd volume (V_G) van een koelapparaat als volgt berekend:

$$V_G = \sum V_r \times W_r \times F_r$$

waarin V_r het netto volume is van een bepaald type ruimte in het apparaat, W_r de wegingscoëfficiënt voor dat type ruimte en F_r een factor is die gelijk is aan 1,2 voor zelfontdooiende vriesruimten en 1 voor andere ruimten. Gecorrigeerd volume en nettovolume worden uitgedrukt in liter. De wegingscoëfficiënten voor de verschillende ruimtetypes zijn:

<i>W_r (wegingscoëfficiënten)</i>	
Kelderruimte	0,75
Koelruimte	1,00
0 °C-ruimte	1,25
Ruimte zonder ster	1,25
Ruimte met 1 ster	1,55
Ruimte met 2 sterren	1,85
Ruimte met 3 of 4 sterren	2,15

(*) De definitie van tot eenzelfde type behorende koelapparatuur is gegeven in artikel 2 van de richtlijn.

(†) Elke ruimte met een temperatuur die lager is dan - 6 °C.

Het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik E_{\max} (in kWh per 24 uur, tot op twee decimalen nauwkeurig) voor een type apparaat met een bepaald gecorrigeerd volume (V_G) wordt voor elk van de categorieën apparaten gedefinieerd door de volgende vergelijkingen:

Categorie	Beschrijving	E_{\max} (kWh/24 uur)
1	Koelkast zonder vriesruimte (*)	$(0,225 \times V_G + 237) / 365$
2	Koelkast met vriesruimte met 1 ster	$(0,599 \times V_G + 178) / 365$
3	Koelkast met vriesruimte met 2 sterren	$(0,437 \times V_G + 238) / 365$
4	Koelkast met vriesruimte met 3 sterren	$(0,616 \times V_G + 221) / 365$
5	Koel-vrieskast (4 sterren)	$(0,778 \times V_G + 303) / 365$
6	Koel-kelderkast	$(0,225 \times V_G + 237) / 365$
7	Diepvrieskist	$(0,480 \times V_G + 195) / 365$
8	Diepvrieskast	$(0,478 \times V_G + 289) / 365$

Beproeversprocedures ter controle van de conformiteit van een apparaat met de eisen inzake elektriciteitsverbruik van deze richtlijn

Wanneer het elektriciteitsverbruik van een representatief exemplaar van een bepaald type te controleren koelapparaat kleiner is dan of gelijk is aan het met bovenstaande formules berekende en met 15 % vermeerderde maximaal toegestane elektriciteitsverbruik E_{\max} , wordt dit type apparaat in overeenstemming met de eisen inzake elektriciteitsverbruik van deze richtlijn verklaard. Is het elektriciteitsverbruik van het apparaat groter dan het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik vermeerderd met 15 %, dan wordt het elektriciteitsverbruik van drie andere exemplaren van hetzelfde type gemeten. Wanneer het rekenkundig gemiddelde van het elektriciteitsverbruik van deze drie toestellen kleiner is dan of gelijk is aan het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik vermeerderd met 10 % wordt het desbetreffende type alsnog in overeenstemming met de eisen inzake elektriciteitsverbruik van deze richtlijn verklaard. Als het rekenkundig gemiddelde hoger ligt dan het maximaal toegestane elektriciteitsverbruik vermeerderd met 10 % wordt geoordeeld dat het desbetreffende type niet in overeenstemming is met de eisen inzake elektriciteitsverbruik van deze richtlijn.

Definities

De in deze bijlage gebruikte termen zijn gedefinieerd als in de Europese norm EN 153 van mei 1990 van de Europese Commissie voor Normalisatie.

(*) Diepvriesvak.

BIJLAGE II

Conformiteitsbeoordelingsprocedure (Module A)

1. In deze module wordt de procedure beschreven in het kader waarvan de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde die voldoet aan de in punt 2 genoemde verplichtingen, garandeert en verklaart dat het betrokken type koelapparaat (*) voldoet aan de eisen van deze richtlijn. De fabrikant brengt op ieder koelapparaat van dit door hem geproduceerde type de EC-markering aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant stelt de in punt 3 beschreven technische documentatie samen; de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde houdt deze gedurende ten minste drie jaar na de vervaardiging van het laatste apparaat van dit type voor controledoelinden ter beschikking van de bevoegde nationale instanties.

Indien noch de fabrikant noch zijn gevolmachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de persoon die het type apparaat in de Gemeenschap in de handel brengt, degene die de technische documentatie ter beschikking moet houden.

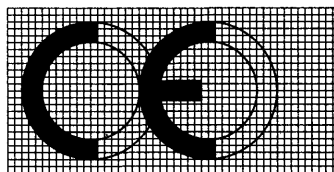
(*) De definitie van een type koelapparaat is gegeven in artikel 2.

3. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het type apparaat in overeenstemming is met de eisen van de richtlijn. Voor zover dat voor deze beoordeling nodig is dient de technische documentatie tevens inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het desbetreffende type koelapparaat en zal zij voorts omvatten:
 - i) naam en adres van de fabrikant;
 - ii) een algemene beschrijving van het model die voldoende is om het op eenduidige wijze te identificeren;
 - iii) informatie, zo nodig met tekeningen, over de voornaamste ontwerpkenmerken van het model, met name in verband met aspecten die voor het elektriciteitsverbruik belangrijk zijn, bij voorbeeld afmetingen, volume(s), compressorprestaties, speciale kenmerken enz.;
 - iv) de eventuele gebruiksaanwijzing;
 - v) verslagen van de overeenkomstig de eisen van punt 5 uitgevoerde proeven ter bepaling van het elektriciteitsverbruik;
 - vi) gegevens over de overeenstemming van de resultaten van die proeven met de in bijlage I neergelegde eisen inzake energieverbruik.
4. Wanneer de verschillen tussen modellen zo klein zijn dat hun effect op het elektriciteitsverbruik verwaarloosbaar is, met andere woorden als zij overeenkomstig de definitie van artikel 2 behoren tot eenzelfde type apparaat, mogen fabrikanten de gegevens van een „basismodel” gebruiken. In dat geval bestaat de technische documentatie uit de bovenvermelde gegevens voor het basismodel, voor elk ander door de fabrikant geproduceerd model aangevuld met een beschrijving van de wijze waarop dat model van het basismodel afwijkt. Technische documentatie die is samengesteld in overeenstemming met andere communautaire wetgeving mag, voor zover zij voldoet aan de eisen van dit punt, worden gebruikt.
5. De fabrikanten van koelapparatuur zijn verantwoordelijk voor de meting, overeenkomstig de in de Europese norm EN 153 gespecificeerde procedures, van het elektriciteitsverbruik van elk onder deze richtlijn vallend type koelapparaat, alsmede voor de overeenstemming van het desbetreffende type met de eisen van artikel 2.
6. De fabrikant of zijn gevolmachtigde bewaart samen met de technische documentatie een afschrift van de verklaring van overeenstemming.
7. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de vervaardigde koelapparatuur in overeenstemming is met de in punt 2 bedoelde technische documentatie en met de relevante eisen van de richtlijn.

BIJLAGE III

CE-markering van overeenstemming

De CE-markering van overeenstemming bestaat uit de initialen CE in de volgende grafische vorm:

Bij vergroting of verkleining van de markering moeten de verhoudingen van bovenstaande gegradueerde afbeelding in acht worden genomen.

De onderscheiden onderdelen van de CE-markering moeten nagenoeg dezelfde hoogte hebben, die minimaal 5 mm bedraagt.